

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 30. april 2008

letnik XV

št. 9

Sklep Državnega sveta o Potrditvi mandatov	3
Sklep Državnega sveta o dopolnitvi Sklepa o izvolitvi predsednikov, podpredsednikov in članov komisij Državnega sveta Republike Slovenije	3
Zahteva Državnega sveta, da Državni zbor ponovno odloča o Kazenskem zakoniku (KZ-1)	4
Zahteva Državnega sveta, da Državni zbor ponovno odloča o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o odvetništvu (ZOdv-B)	7
Mnenje Državnega sveta k Predlogu zakona o ustanovitvi pokrajin (ZUPok)	9
Mnenje Državnega sveta k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o financiranju občin (ZFO-1A) <i>Stališče Vlade Republike Slovenije</i>	10
Mnenje Državnega sveta k Predlogu zakona o lastninskem preoblikovanju deleža zavarovalnic, do katerega so upravičene fizične osebe (ZLPDZ)	14
Mnenje Državnega sveta k Letnemu planu razvoja in obnavljanja avtocest za leto 2008	16
Mnenja komisij k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona pravnem postopku (ZPP-D)	18

• k Predlogu zakona o arbitraži (Zarbit)	20
• k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja (ZOPOKD-B)	21
• k Predlogu odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o Letne načrtu razpolaganja z nepremični premoženjem države v posamični vrednosti nad 300.000 EUR za organe državne uprave in za pravosodne organe za leto 2008 (OdRNPD08-A)	23
• k Predlogu zakona o spremembah Zakona o splošnem upravnem postopku (ZUP-F)	24
• k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o volilni in referendumski kampanji (ZVRK-A)	25
• k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravilih (ZZdr-1A)	28
• k Predlogu zakona o dopolnitvi Zakona o zdravstveni dejavnosti (ZZDej-J)	30
• k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo (ZUJIK-B)	32
• k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih cestah (ZJC-C)	34
• k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Stanovanjskega zakona (SZ-1A)	36
• k Predlogu zakona o začasni prepovedi pridelave gensko spremenjenih rastlin (ZZPPGSR)	39
Poročilo komisije k Predlogu zakona o lastninskem preoblikovanju deleža zavarovalnic, do katerega so upravičene fizične osebe (ZLPDZ)	26
Poročilo komisije k Predlogu Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o avtorski in sorodnih pravicah (ZASP-E)	27
Poročilo komisije k Poročilu o stanju kmetijstva, živilstva in gozdarstva v letu 2006	41
Drugi sklepi Državnega sveta	43

Sklep Državnega sveta o Potrditvi mandatov

Državni svet Republike Slovenije je na 6. seji 23. 4. 2008 na podlagi prvega odstavka 50. člena Zakona o Državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) in drugega odstavka 6. člena Poslovnika Državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) potrdil mandata naslednjima članoma:

1. JENČIČ Mihael
2. POPOVIČ Boris

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Sklep Državnega sveta o dopolnitvi **Sklepa o izvolitvi predsednikov, podpredsednikov in članov komisij Državnega sveta Republike Slovenije**

Na podlagi četrtega odstavka 45. člena Zakona o Državnem svetu Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) in prvega ter drugega odstavka 7. člena Poslovnika Državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) je Državni svet Republike Slovenije na 6. seji 23. 4. 2008 sprejel

S K L E P

O DOPOLNITVI SKLEPA O IZVOLITVI PRESEDNIKOV, PODPRESEDNIKOV IN ČLANOV KOMISIJ DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

1. Pod točko I. *Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za državno ureditev* se doda:
- **član:** Mihael Jenčič:
2. Pod točko III. *Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za gospodarstvo, obrt, turizem in finance* se doda:
- **član:** Boris Popovič
3. Pod točko V. *Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide* se doda:
- **član:** Mihael Jenčič
4. Pod točko VI. *Komisija Državnega sveta Republike Slovenije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj* se doda:
- **član:** Boris Popovič

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Tretja alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - Državni svet zahteva, da Državni zbor pred razglasitvijo zakona o njem še enkrat odloča (odločilni veto)
--

Zahteva Državnega sveta, da Državni zbor ponovno odloča o **Kazenskem zakoniku (KZ-1)**

Državni svet Republike Slovenije je na 4. izredni seji 29. 4. 2008 ob obravnavi Kazenskega zakonika, ki ga je Državni zbor Republike Slovenije sprejel na 38. redni seji 24. 4. 2008 na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije, sprejel

Z A H T E V O

da Državni zbor Republike Slovenije ponovno odloča o Kazenskem zakoniku (KZ-1).

Obrazložitev:

Vrednote svobode, varnosti in pravice so v sodobni družbi najvišje postavljene. Zato je oblikovanje in izvajanje pravnega reda v družbi, ki jih varuje, vselej predmet strokovnih, medijskih in političnih razprav.

Vsakokratna oblast dokazuje, da se je v njenem obdobju stanje bistveno izboljšalo, opozicija pa opozarja na zlorabe in afere, ki nimajo sodnega epiloga. Za pozicijo in opozicijo je pravna država še posebej primerna tema pred volitvami.

Predlogi za spremembo oziroma izboljšanje svobode, varnosti in pravic so koristni in legitimni, saj mora družba ves čas preverjati svoj odnos do kriminalitete, do politike pregona in do kaznovalne politike.

Nevzdržno pa je, če v politično razgretim obdobju pred volitvami država spreminja dolgoročno pomembne sistemske kazenskopravne rešitve. Razprave okoli sprememb se v takih razmerah politizirajo, stvarni razlogi so nadomeščeni z ideološkimi opredelitvami, sredstva se mešajo s cilji, osebna nasprotovanja in zamere prevladujejo nad dejstvi in poklicnimi standardi.

Tako zaznava sprejemanje novega kazenskega zakonika pravna stroka, kar je v svojem prispevku v rubriki Pogledi v dnevniku Večer 15. 4. 2008 zapisal Vrhovni državni tožilec in pravniški publicist Hinko Jenull.

Na enak način je sprejetje Kazenskega zakonika ocenila tudi Odvetniška zbornica Slovenije, ki je problematiko obravnavala v začetku meseca aprila 2008.

Pravna stroka ocenjuje, da gre za reformo pravosodja, saj s številnimi spremembami temeljnih predpisov posegamo v vrednote, varnost in pravice državljanov v svobodni družbi.

Ta reforma pa ni bila napovedana s strani koalicije, o njej ni bilo strokovne razprave in zaradi tega tudi ne konsenza med stroko, ki so izvajalci oziroma bodo izvajalci na novo sprejetih predpisov in predlagatelji obsežnih sprememb:

- zakon o sodnih taksah,
- zakon o arbitraži,
- zakon o mediaciji v civilnih in gospodarskih zadevah,
- novela zakona o pravnem postopku,
- novela zakona o sodiščih,
- zakon o sodniški službi,
- postopek o prekrških, itd.

Našteti predpisi so bili ali pa (tako se je bati) bodo sprejeti brez analize razmer in usklajevanja rešitev med majhno skupino, ki jo je za spremembe pooblastil predlagatelj in strokovno javnostjo oz. prakso.

Na prav enak način razmišlja tudi predsednik države dr. Danilo Türk, ki je svojo zaskrbljenost izrazil pred sejo Državnega zbora, na kateri je bil Kazenski zakonik (KZ-1) kasneje kljub resnim pomislekom vseeno sprejet.

Statistika neizprosno ugotavlja, da se slovensko pravosodje še vedno duši v zaostankih, torej da ima veliko nerešenih zadev. Sprememba tovrstne zakonodaje, kakršna je Kazenski zakonik, pa bo po oceni praktikov zaostanke še povečala, saj izvajalci niso strokovno pripravljeni na tako velike in korenite spremembe, ki jih bodo pri svojem delu morali vsakodnevno upoštevati, ni izoblikovana sodna praksa glede spremenjenih oziroma novo uvedenih institutov v Kazenskem zakoniku, ni sodne prakse glede postopka, ki jih novo predlagani zakoni zahtevajo oziroma predpisujejo.

Takšna zaskrbljenost je utemeljena tudi iz razloga, ker do jeseni 2007 nihče od praktikov v pravosodju ni vedel, da bi naj bil doslej veljavni Kazenski zakonik slab, ideološko, teoretično in tudi v praksi neustrezen Kazenski zakonik, ki ga je nujno potrebno zamenjati za novega. Da tega ni vedel oziroma ni mogel vedeti nihče iz prakse, potrjujejo tudi številne obsodilne sodbe in prenapolnjeni slovenski zapori.

Predlagatelj utemeljuje potrebo po sprejetju novega Kazenskega zakonika (KZ-1) zato:

- ker veljavni KZ ni prilagojen preobrazbi Republike Slovenije po letu 1990,
- ker je potrebno KZ vsebinsko in formalno integrirati v pravni sistem,
- ker je treba KZ podrediti načelu zakonitosti in
- ker Evropska unija zahteva poglobitev usklajenosti kazenskopravnih ureditev.

Nobena od navedenih potreb ni utemeljena oziroma izkazana.

Doslej veljavni Kazenski zakonik (KZ) je bil prilagojen preobrazbi Republike Slovenije in se je vse doslej lahko neovirano uporabljal. Trditev, da doslej veljavni Kazenski zakonik (KZ) ni integriran v pravni sistem RS, ni z ničemer utemeljena in tožilci, sodniki, odvetniki v kazenskem postopku pa tudi policija, doslej pri uporabi niso naleteli na dvome o tem, ali je Kazenski zakonik (KZ) integriran v obstoječ pravni sistem ali ne.

Tudi očitek, da veljavni Kazenski zakonik (KZ) ne zagotavlja načela zakonitosti, ne drži. Ustavno sodišče Republike Slovenije je v tej zvezi ugotavljalo usklajenost z pravnim redom že večkrat, doslej pa še nikoli ni ugotovilo, da bi bila podana kakšna nezakonitost ali neustavnost.

Tudi argument, da EU zahteva poglobitev usklajenosti kazenskopravne ureditve v RS, ne drži.

Zato ni razloga, da se v novem Kazenskem zakoniku (KZ-1) črta določba o dejanju majhnega pomena, da se zastaralni roki podaljšujejo za 2 krat, da se uvaja dosmrtni zapor, kar vse po oceni Odvetniške zbornice ne predstavlja poglobitev usklajenosti kazensko pravne ureditve s tisto v EU, temveč predstavlja poglobljanje represivne smeri v državi. Gre za negativno težnjo sodobne kriminalne politike in poziv k previdnosti pri sprejemanju tovrstnih odločitev vsekakor ni odveč.

Morebitni argument, da novo sprejeti kazenski zakonik usklajuje našo kazensko zakonodajo z Rimskim statutom in sklicevanje na Rimski statut prav tako nima osnove v sami določbi 80. člena tega statuta, ki izrecno določa, da sistem sankcij v statutu v ničemer ne vpliva na notranje pravo držav članic.

Sprejem Kazenskega zakonika (KZ-1) predstavlja bistveno povečevanje represije, zato priznani profesor kazenskega prava dr. Ljubo Bavcon iz PF v Ljubljani ponavlja ob sprejemu zakonika Jeffersonovo opozorilo, da bodo s sprejemom izgubili oboje, svobodo in varnost tisti, ki se ne bodo pravočasno uprli omejevanju svobode v imenu varnosti.

Glede na navedeno Državni svet ugotavlja, da je Kazenski zakonik (KZ-1) sprejet brez soglasja pravne stroke, tako tožilcev, sodnikov in odvetnikov, ter drugih strokovnjakov iz področja pravosodja. Prav tako Državni svet ugotavlja, da tudi ni izkazano, da bi k tako obsežnim spremembam kazenske materialne zakonodaje svoj konsenz naklonila tudi širša javnost.

Državni svet meni, da predstavlja sprejeti zakon usmeritev kaznovalne politike v avtoritarno in represivno smer, kar pomeni, da zakon kaže na neodgovornost predlagatelja in poslancev Državnega zbora, da za enega temeljnih zakonov, za ustavo najpomembnejšim predpisom, ki določa varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ne poišče konsenza med predlogom in strokovno javnostjo, ki bo morala zakon uporabljati in konsenza med predlogom in državljani in državljanke, na katerega bo zakon neposredno vplival. Po mnenju Državnega sveta zakon kaže na neodgovornost, da se tako pomemben zakon sprejema z očitnim hitenjem, neupoštevanjem pomislekov strokovnjakov v predvolilnem obdobju, zlasti zato, ker za tako pospešeno sprejemanje ni utemeljene potrebe in razlogov.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Mihael Jenčič.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Zahteva Državnega sveta, da Državni zbor ponovno odloča o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o odvetništvu (ZOdv-B)

Državni svet Republike Slovenije je na 4. izredni seji 29. 4. 2008 ob obravnavi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o odvetništvu, ki ga je Državni zbor Republike Slovenije sprejel na 38. redni seji 24. 4. 2008 na podlagi tretje alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije, sprejel

Z A H T E V O

da Državni zbor Republike Slovenije ponovno odloča o Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o odvetništvu (ZOdv-B).

Obrazložitev:

Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o odvetništvu sodi v reformno zakonodajo pravosodnega sistema.

Ustava RS v 137. členu opredeljuje odvetništvo kot del pravosodja, kot samostojno in neodvisno službo, ki jo ureja zakon.

Odvetništvo kot ustavno kategorije opredeljujejo trije temeljni poudarki:

- odvetništvo je del pravosodja
- odvetništvo je samostojno in neodvisno in
- odvetništvo je služba, ki jo ureja zakon.

Glede na navedeno ima odvetništvo v državi posebno vlogo in pomen, vloga odvetnika je pomembna zlasti v okviru izvrševanja sodne oblasti kot protiutež državnim posegom v človekove pravice in temeljne svoboščine v represivnih postopkih, na drugih pravnih področjih pa nudenje pravne pomoči državljanom in državljankam.

Odvetništvo je torej samostojna in neodvisna zasebnopravna služba, za razliko od notariata, ki je javnopravna. Zakonsko urejanje odvetništva je namenjeno prav temu, da se s konkretizacijo te službe uredijo vsa potrebna vprašanja v zvezi z obstojem in delovanjem službe v okviru, ki je predviden z določbo 137. člena Ustave.

Zakonsko mora biti torej odvetništvo urejeno kot samostojna in neodvisna služba, ki bo delovala kot del pravosodja.

Z novo sprejetim zakonom država odvetništvu jemlje del samostojnosti. Zlasti mu omejuje gospodarsko svobodo in pridobivanje dohodka oziroma pridobivanje sredstev za delovanje, jemlje pa mu tudi svobodo pri vodenju disciplinskih postopkov.

Samo ekonomsko neodvisen odvetnik je neodvisen pri svojem delu, s sprejeto spremembo zakona pa se ta neodvisnost krči pod razumno mejo in predstavlja zakonski poskus podreditve odvetnikove samostojnosti izvršilni oblasti.

Enak cilj zasleduje tako predlagatelj spremenjenega odvetniškega zakona kot Državni zbor s poseganjem v pristojnost odločanja o disciplinski odgovornosti odvetnikov, ki gre tako daleč, da bo lahko po določbah novega zakona mogoče neposlušnega odvetnika disciplinirati tako, da bo

izbrisan iz imenika odvetnikov, kar ima za posledico izgubo pravice opravljanja odvetniške dejavnosti.

Sprejeti zakon pa je tudi v nasprotju s pravnim redom EU. O državnih posegih v ekonomsko neodvisnost odvetništva je že v preteklosti odločalo Sodišče evropskih skupnosti v Luksemburgu. V primeru Manuele Arduino C 35/99 je sodišče evropskih skupnosti zaključilo, da so avtoritativni posegi v ekonomsko neodvisnost (določanje tarife, plačila za odvetniško delo) odvetništva s strani državne oblasti nedopustni, v kolikor odvetniška organizacija nima možnosti soddločati o določitvi cen. Takšni državni posegi so v imenu javnega interesa pogojno dopustni le v primeru, da ima odvetniško združenje pri določitvi cene pomembno vlogo in vpliv, ter da se cena odvetniške storitve določi z njihovim pristankom.

Podobno tudi sodba istega sodišča v zadevi Autotransporti Librandi C 38/97.

Z novim zakonom si je država v celoti brez kakršnegakoli sodelovanja stanovske organizacije vzela pravico, da sama avtonomno po lastnem preudarku določi vrednost storitve, čeprav odvetniki opravljajo svoje delo tudi na prostem trgu v konkurenčnem okolju z drugimi gospodarskimi subjekti, to vrednost storitve pa še nepravilno šteje kot "odvetniško nagrado".

Grob poseg brez razumne utemeljitve v neodvisnost predstavlja tudi ureditev disciplinskih zadev, ki v dobršni meri jemlje pristojnost odvetniške stanovske organizacije pri odločanju o disciplinskih kršitvah in sankcijah. Z novo sprejeto ureditvijo tako izvršilna oblast lahko kontrolira in izreče sankcijo odvetnikom, kar je vnovični napad na samostojnost in neodvisnost odvetništva.

Ustavno sodišče je v odločbi št. U-I-34/95 zavzelo stališče, da ministrstvo za pravosodje ne more biti organ, ki bi na primer izpolnjeval naloge varovanja samostojnosti in neodvisnosti odvetništva. Ministrstvo je v imenu države lahko organ, ki sme oziroma mora izpolnjevati le naloge nadzora nad višino odvetniških storitev, kakovostjo in dostopnostjo teh storitev, vendar pa mora to nalogo izvajati tako, da bo zakonska ureditev tarife zagotavljala samostojnost in neodvisnost Odvetniške zbornice Slovenije pri določanju odvetniških storitev, mora pa tudi izvrševati nadzor nad cenovnimi ekscesi.

S sprejetim zakonom je predlagatelj ravnal povsem drugače in v celoti v svoje roke prevzel določanje cene za opravljeno storitev na trgu, kar mu ni dopuščeno z Ustavo Republike Slovenije in kar je v nasprotju s konkurenčnim pravom Evropske unije.

Glede na navedeno Državni svet ugotavlja, da je Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o odvetništvu:

- v nasprotju z ustavno določbo 137. člena Ustave RS o samostojnosti in neodvisnosti odvetniškega poklica,
- v nasprotju z ustavno določbo 74. člena Ustave RS o svobodi gospodarske pobude in
- v nasprotju s konkurenčnim pravom Evropske unije.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Mihael Jenčič.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Druga alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - Državni svet daje Državnemu zboru mnenja o vseh zadevah iz njegove pristojnosti

Mnenje Državnega sveta k **Predlogu zakona o ustanovitvi pokrajin (ZUPok) - druga obravnava**, EPA 1962-IV

Državni svet Republike Slovenije je na 6. seji 23. 4. 2008 na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k Predlogu zakona o ustanovitvi pokrajin (ZUPok) - druga obravnava

Državni svet predloga zakona ne podpira.

Državni svet pozitivno ocenjuje namen predlagatelja, da zaradi zavrnitve vladnega predloga zakona v zakonodajni postopek predloži nov zakon o ustanovitvi pokrajin in na ta način spodbudi nadaljnjo razpravo o regionalizaciji Slovenije oziroma uvedbi pokrajin kot širših lokalnih skupnosti, ki je z vidika doseganja enakomernejšega regionalnega razvoja in decentralizacije oblasti nujna. Ker je bil projekt ustanavljanja pokrajin zaradi zavrnitve vladnega predloga štirinajstih pokrajin začasno ustavljen, je vsak poskus ustanavljanja pokrajin v skladu z 143. členom Ustave dobrodošel.

Državni svet ugotavlja, da bo predlagatelj zakon umaknil iz zakonodajnega postopka, v kolikor mu večina poslancev Državnega zbora ne bo naklonjena, saj ne želi, da bi predlog zakona zaradi postopkovnih določb Poslovnika Državnega zbora onemogočil pravočasno obravnavo Predloga za posvetovalni referendum o območjih pokrajin v Sloveniji s predlogom Odloka za razpis posvetovalnega referenduma, ki ga je v Državni zbor predložila skupina poslancev (prvopodpisani Jože Tanko).

Državni svet ocenjuje, da sta predlog za ustanovitev Dolenjsko-notranjske pokrajine in Primorske pokrajine, ki vključuje tudi Goriško, z zgodovinskega vidika neustrezna. Čeprav je predlagatelj napovedal amandma, s katerim se bo predlagala ustanovitev Koroške kot sedme pokrajine, Državni svet v času obravnave predloga zakona ni bil seznanjen s konkretno vsebino predvidene dopolnitve zakona.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Darko Fras.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Mnenje Državnega sveta k **Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o financiranju občin (ZFO-1A) - skrajšani postopek**, EPA 2008 -IV

Državni svet Republike Slovenije je na 6. seji 23. 4. 2008 na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o financiranju občin (ZFO-1A) - skrajšani postopek

Državni svet **podpira** predlog zakona, katerega osnovni namen je uskladitev nekaterih določb z odločbo Ustavnega sodišča, ki je v svojem stališču vlogo lokalne samouprave oziroma občin v odnosu do države okrepila. Po mnenju Državnega sveta je veljavni koncept financiranja občin v primerjavi s prejšnjim modelom primernejši in pravičnejši, saj je danes bistveno manj občin odvisnih od finančne izravnave.

Državni svet podpira 2. člen novele zakona, s katerim se dopolnjuje 6. člen veljavnega zakona tako, da se med lastne davčne vire občin šteje 54 odstotni delež prihodkov od dohodnine, saj gre za dovolj obsežen davčni vir, ki je v skladu z usmeritvijo Ustavnega sodišča v največji možni meri z občino v neposrednem razmerju. V povezavi z določitvijo deleža dohodnine kot lastnega vira financiranja občin Državni svet podpira tudi 10. člen novele zakona, ki spreminja 14. člen veljavnega zakona in določa prihodke občin za financiranje primerne porabe. Državni svet podpira predlog, da občini pripada za financiranje primerne porabe 70 % prihodkov iz naslova pobrane dohodnine, medtem ko preostalih 30 % prihodkov občin od dohodnine in morebitni presežek prihodkov nad primernim obsegom pripada občinam kot solidarnostna izravnava, če s pripadajočim deležem dohodnine ne morejo pokriti primerne obsega sredstev. Po mnenju Državnega sveta ta rešitev sledi odločbi Ustavnega sodišča, ki je zavzelo stališče, da zakonsko urejanje prerazporejanja lastnih sredstev občin zagotavlja materialno podlago za solidarnost med občinami in njihovimi prebivalci pri zagotavljanju obveznih občinskih nalog in s tem uresničevanje načela solidarnosti do razvojno šibkejših občin.

V zvezi s predlagano rešitvijo v 3. členu novele zakona, da so določene okoljske dajatve prihodek proračuna, kjer je nastala obremenitev okolja, se Državnemu svetu postavlja vprašanje, ali je pri tem mišljeno, da je do dajatve upravičena občina, v kateri so odpadki (oz. odpadna voda) nastali, ali občina, kjer se ti odpadki odlagajo. Zaradi jasnosti določbe Državni svet predlaga, da se jo v nadaljnjem zakonodajnem postopku preuči in ustrezno spremeni, v kolikor ne sledi načelu, da je okoljska dajatev zaradi obremenjevanja okolja z odpadnimi vodami in odlaganja odpadkov prihodek tiste občine, v kateri nastajajo odpadne vode oziroma odpadki.

Državni svet v zvezi s predlagano določbo 6. člena novele zakona, ki dodaja tudi novi 10.a člen, predlaga, da se v nadaljnjem postopku preuči predlog, da bi na koncu prvega stavka šestega odstavka novega 10.a člena dodali besedilo "razen za zadolževanje občine iz drugega odstavka tega člena". Po mnenju Državnega sveta se z omogočanjem zadolževanja občin z namenom časovnega finančnega premeščanja likvidnosti zaradi izvedbe EU projektov rešujejo velike težave občin in bi bilo treba pri takem zadolževanju postopke poenostaviti in prepustiti odgovornost občini. V veliko primerih bo takšno zadolževanje potrebno tudi preko koledarskega leta, kar pa ne pomeni spreminjanje niti postopka pridobitve zadolžitve niti razlike odgovornosti s

strani občine. S predvidenim pridobivanjem soglasij se zmanjša fleksibilnost in poveča delo občinske uprave, kar pa ni v kontekstu odpravljanja administrativnih ovir. Državni svet predlaga, da se navedene besedilo doda v šesti odstavek novega 10. a člena, v kolikor bi morala občina brez te dopolnitve pred zadolžitvijo za sofinanciranje ene investicije iz proračuna EU pridobiti dva soglasja ministra za finance.

Nadalje Državni svet podpira določbo 7. člena novele zakona, ki opredeljuje obvezno sodelovanje občin pri vsakoletnem določanju povprečnih stroškov za financiranje nalog, katerih stroški se upoštevajo za zagotovitev primerne porabe občin, in za financiranje na novo določenih nalog. Ob tem opozarja, da se v zadnjem času zopet dogaja, da se občinam s sprejetimi zakoni nalagajo nove naloge, temu pa ne sledijo finančna sredstva, ki bi jih morala zagotoviti država.

Glede na predlagano rešitev v 14. členu novele zakona, ki spreminja veljavni 23. člen (delež sredstev za sofinanciranje investicij) daje Državni svet Službi Vlade za lokalno samoupravo in regionalno politiko pobudo, da se preuči možnost uvedbe še večje fleksibilnosti črpanja proračunskih sredstev po 21. členu ZFO-1, saj dosedanja praksa kaže, da so postopki za pridobitev sredstev za sofinanciranje investicij zapleteni in terjajo veliko nepotrebnega administrativnega dela občinskih uprav in Službe Vlade Republike Slovenije za lokalno samoupravo in regionalno politiko.

Državni svet tudi predlaga preučitev možnosti za črtanje 39. člena ZFO-1, ki ni predmet predlagane novele zakona, oziroma skrajšanje prehodnega obdobja zagotavljanja sredstev za sofinanciranje investicij, s čimer bi izboljšali finančni položaj občin in s tem povečali finančno avtonomijo občin. S črtanjem tega člena ali skrajšanjem prehodnega obdobja bi bilo treba zagotoviti dodatna finančna sredstva iz državnega proračuna v višini okoli 24 milijonov evrov za leto 2009. Državni svet ocenjuje, da je delež lokalnih financ v skupnih javnih financah še zmeraj nizek in bi bilo treba, tudi z vidika primerjave z drugimi evropskimi državami, ta delež dvigniti.

Državni svet je oblikoval **konkretne pripombe** k naslednjemu členu:

K 6. členu

1. V prvem odstavku novega 10. b člena se za besedilom "razen zadolževanje iz drugega" doda besedna zveza "in petega".

Obrazložitev:

Zaradi definiranja potreb po zadolževanju občin za izvrševanje občinskega proračuna je treba določiti, da se tudi likvidnostno zadolževanje ne upošteva v največji obseg možnega zadolževanja občine.

2. V drugem odstavku novega 10. b člena se beseda "šest" nadomesti z besedo "osem".

Obrazložitev:

Po mnenju Državnega sveta je poenostavitev namenov zadolževanja potrebna in smiselna. Pri določanju maksimalnih kvot zadolžitve po veljavnem ZFO-1 so občine opozarjale, da so se (zaradi takratnega vštetja lizingov v kvoto zadolžitve) bistveno zmanjšale pravice občin do najemanja kapitala za realizacijo svojih projektov. Občine se tako za realizacijo večjih projektov poslužujejo raznih različic najema te infrastrukture, kar pa v končni fazi zmanjšuje preglednost pri odplačevanju obveznosti občin iz najema oziroma za izgradnjo infrastrukture, v končni fazi pa to pomeni še dražjo realizacijo kot pa bi bila s transparentno klasično

zadolžitvijo. Sedanja ureditev določa dve vrsti zadolžitve občine, in sicer do 5 % anuitet (z omejitvijo zadolžitve na 20 % višine proračuna) ter dodatno do 3 % anuitet glede na višino proračuna, kar skupaj predstavlja 8% obremenitve občinskih proračunov. V kolikor bi sprejeli predlagano rešitev, da se skupna obremenitev zmanjša iz 8 % na 6 % letno anuiteto, bi to pomenilo, da bi po uveljavitvi tega zakona veliko število občin prekoračilo zakonsko dovoljene kvote. Poleg tega za takšno izredno omejitev zadolžitve predlagatelj ni podal dovolj tehničnih argumentov. Državni svet ob tem predlogu tudi poudarja, da je mehanizem zadolževanja jasen in mora občina pred vsako zadolžitvijo pridobiti soglasje ministra za finance, pri čemer mora v okviru postopka izdajanja soglasij natančno preveriti pogoje, da ne bi prišlo do prevelikega zadolževanja občin. Z vidika absorpcijske sposobnosti občin je smiselno ohraniti sedanjo ureditev in občinam omogočiti, da bodo z zadolževanjem uspele zagotoviti lastni delež sredstev, ki so potrebna za pridobitev evropskih sredstev.

3. V drugem odstavku novega 10.č člena se za besedo "zadolževanja" doda besedilo "ter zadolževanja občine iz drugega odstavka 10.a člena tega zakona".

Obrazložitev:

Pri likvidnostnem premoščanju za izvedbo EU projektov ni določeno, kdo o njih odloča in jih sklepa.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Darko Fras.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Državni svet Republike Slovenije je na svoji 6. seji 23. 4. 2008 sprejel mnenje, s katerim je podprl predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o financiranju občin - skrajšani postopek – EPA 2008 – IV ter v zvezi s posameznimi rešitvami podal naslednje predloge:

- da se prouči, ali je z novim 10. a členom, ki je vsebina 6. člena predloga zakona, določeno soglasje ministra, pristojnega za finance, res potrebno tudi za sklepanje pogodb o zadolžitvah za sredstva sofinanciranja projekta iz proračuna EU,
- da se prouči možnost črtanja 39. člena ZFO-1, kar sicer ni vsebina predloga zakona, bi pa zagotavljalo več sredstev za financiranje občinskih investicij tudi v letih prehodnega obdobja (2009-2011),
- da se prouči možnost poenostavitve črpanja sredstev za sofinanciranje investicij občin, določenih na podlagi drugega odstavka 21. člena ZFO-1,
- da se sprejme amandma k 6. členu, in sicer k prvemu odstavku 10. b člena, s katerim naj se likvidnostno zadolževanje občine ne všteva v največji možni obseg,
- da se sprejme amandma k 6. členu, in sicer k drugemu odstavku 10. b člena, s katerim naj se omejitev možnega zadolževanja občine, določena na ravni šest odstotkov realiziranih prihodkov iz bilance prihodkov in odhodkov občinskega proračuna v letu pred letom zadolževanja, zmanjšanih za prejete donacije, transferne prihodke iz državnega proračuna za investicije in prejeta sredstva iz proračuna EU ter prihodke režijskih obratov, namenjene v tekočem letu za poplačilo obveznosti iz naslova skupnih zadolžitev, spremeni v 8 odstotkov enake osnove.

Vlada Republike Slovenije nasprotuje predlogom Državnega sveta, katerih upoštevanje bi pomenilo zmanjšanje z zakonom določenih najnujnejših ukrepov nadzora ministra, pristojnega za finance, nad sklepanjem poslov zadolževanja, katerih črpanje in odplačilo posojila nista v istem proračunskem letu, podpira pa predlog, ki ga sicer zakon uveljavlja, da se likvidnostno zadolževanje in tudi »premostitveno« zadolževanje za sredstva sofinanciranja investicije iz proračuna EU v okviru proračunskega leta, omogoča brez omejitev in posebnih soglasij. Vlada tudi nasprotuje predlogu za črtanje 39. člena ZFO-1, ki ni bil predmet ustavnosodne presoje in v katerega sicer predlog zakona ne posega, ker bi to pomenilo dodatne obveznosti državnega proračuna v letih 2009 – 2011. V zvezi s poenostavitvijo črpanja sredstev za sofinanciranje investicij občin, določenih na podlagi drugega odstavka 21. člena ZFO-1, pa vlada opozarja, da predlog zakona ne sme poseči v postopke, ki jih za izvrševanje državnega proračuna pri sofinanciranju razvojnih programov enako za vse prejemnike določa zakon, ki ureja javne finance in podzakonski predpisi izdani na njegovi podlagi. Z ZFO-1, ki določa v naprej za nekaj proračunskih let skupno višino sredstev sofinanciranja investicij občin po drugem odstavku 21. člena, in s predlogom ZFO-1A določen izračun upravičenj posamezne občine, so občinam dani vsi pogoji za načrtovanje razvojnih programov in za pravočasno prijavo le-teh za sofinanciranje. Dejstvo pa je, da morajo pristojni neposredni uporabniki državnega proračuna izpeljati predpisane postopke za dodelitev sredstev državnega proračuna za sofinanciranje investicij časovno in vsebinsko pravilno.

Predlogu Državnega sveta za amandma k 6. členu, in sicer k drugemu odstavku 10. b člena, ki je bil kot amandma matičnega delovnega telesa podprt, vlada ne nasprotuje.

Ljubljana, 22. 5. 2008

Vlada Republike Slovenije
mag. Božo Predalič, l.r.
generalni sekretar

Mnenje Državnega sveta k Predlogu zakona o lastninskem preoblikovanju deleža zavarovalnic, do katerega so upravičene fizične osebe (ZLPDZ) - druga obravnava, EPA 1957-IV

Državni svet Republike Slovenije je na 6. seji 23. 4. 2008 na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k Predlogu zakona o lastninskem preoblikovanju deleža zavarovalnic, do katerega so upravičene fizične osebe (ZLPDZ) - druga obravnava

Državni svet predlog zakona **podpira**.

Državni svet je k predlogu zakona oblikoval naslednji **konkretni pripombi**:

K 2. členu:

1. V drugem odstavku se na koncu črta pika in doda besedilo:

" , pri čemer mora ministrstvo za finance predlog ZPIZ-a za odsvojitve delnic vključiti v program prodaje finančnega premoženja države v nespremenjeni vsebini."

Obrazložitev:

ZPIZ naj bi postopek odsvojitve delnic iz prvega člena tega zakona vodil skladno s predpisi, ki urejajo postopke razpolaganja z državnim finančnim premoženjem tj. glede na Zakon o javnih financah in Uredbo o prodaji in drugih oblikah razpolaganja s finančnim premoženjem države in občin. V obrazložitvi k členu je navedeno, da "v primeru, da se pojavi utemeljen razlog za odsvojitve delnic zavarovalnice se le-te lahko odsvojijo na predlog pristojnega organa ZPIZ in pod pogojem, da s tem soglašata tako Vlada RS kot Državni zbor RS (s sprejemom letnega odloka o programu prodaje finančnega premoženja)".

Določanje letnega programa prodaje finančnega premoženja je navedeno v 80č. členu Zakona o javnih financah; četrti odstavek tega člena določa, da predlog letnega programa prodaje državnega finančnega premoženja določi vlada na predlog ministrstva, pristojnega za finance, ki zbere predloge vseh ministrstev, ki po 71. členu tega zakona upravljajo s finančnim premoženjem. Ministrstvo za finance je tudi tisto, ki glede na 1. točko prvega odstavka 71. člena ZJF usklajuje programe dela in finančne načrte javnih zavodov, Vlada Republike Slovenije pa predloži Državnemu zboru Republike Slovenije (ločeno) predlog programa prodaje državnega finančnega premoženja za prihodnje leto in predloge finančnih načrtov za prihodnje leto tudi od ZPIZ-a, v obveznem delu zavarovanja (3. in 4. tč. prvega odstavka 13. člena ZJF). Če lahko ne glede na pristojnost Ministrstva za finance, ki usklajuje finančne načrte javnih zavodov (glede na določbi 4. tč. prvega odstavka 13. člena ZJF in drugega odstavka 13. člena ZJF) predlog finančnega načrta ZPIZ štejemo kot *lex specialis*, ki prepoveduje poseganje ministrstva v finančni načrt ZPIZ, pa tega ne moremo trditi za program prodaje.

Predlog programa prodaje državnega finančnega premoženja in predlog finančnega načrta sta *ločena dela*, zato ne drži zgolj navedba v obrazložitvi k členu, da se delnice

zavarovalnice lahko odsvojijo na predlog pristojnega organa ZPIZ in pod pogojem, da s tem soglašata tako Vlada RS kot Državni zbor RS, pač pa (bi lahko prišlo tudi do razlage, da) mora pred tem soglašati tudi ministrstvo za finance, saj je le to tisto, ki (po četrtem odstavku 80č. člena ZJF) pripravi končni predlog letnega programa prodaje državnega finančnega premoženja. Temu sledi tudi predlog zakona, ki v obrazložitvi k 2. členu določa, da "pristojni organ ZPIZ-a predlaga ministrstvu za finance (ki je pristojno za pripravo Odloka) umestitev premoženja v predlog Odloka"; predlog ne določa jasne in obigatorne zaveze ministrstva, da posreduje predlog ZPIZ-a na Vlado RS, tudi če z njim ne bi soglašalo, saj bi to moralo narediti glede na celotno lastništvo ZPIZ-a nad delnicami nenominiranega kapitala.

ZPIZ naj bi tako vodil postopek odsvojitve delnic iz prvega člena tega zakona skladno s predpisi, ki urejajo postopke razpolaganja z državnim finančnim premoženjem, vendar le ti ne določajo neposrednega predloga javnih zavodov (v smislu posredovanja), pač pa govorijo o predlogu Ministrstva za finance. Predlog zakona bi moral določiti obvezno posredovanje predloga ZPIZ glede na njegovo celotno lastništvo nad delnicami nenominiranega kapitala. Soglašanje ministrstva (kot organa, ki ni lastnik) je nezakonito, nepotrebno in nezaželeno; čeprav se da priti do takšne ugotovitve tudi na podlagi razlage ZJF in Uredbe o prodaji in drugih oblikah razpolaganja s finančnim premoženjem države in občin (predvsem njenega 6. odst.16. člena, ki določa zgolj zavezo uporabnika po posredovanju podatkov ministru za finance), bi bilo smiselno v izogib morebitnim nejasnostim, to prepoved tudi jasno navesti.

2. Tretji odstavek se črta.

Dosedanji četrti odstavek postane tretji odstavek.

Obrazložitev:

Tretji odstavek določa, da lastniški delež ZPIZ nad delnicami iz 1. člena tega zakona ne sme biti manjši od 25 % + 1 delnica.

Odstavek vzbuja pomisleke glede povečanja osnovnega kapitala zavarovalnice, saj bi po eni strani moral ZPIZ namesto, da bi dobival dodatna sredstva, kot lastnik dajati dodatna sredstva, po drugi strani (če tega ne bi storil), pa bi lahko izgubil višino kontrolnega deleža (če bi hoteli zadostiti pogoju kontrolnega deleža, bi moral ZPIZ oz. država - če ZPIZ ne bi imel dovolj sredstev - sredstva obvezno zagotoviti, kar bi bilo lahko v neskladju z načelom dobrega gospodarja, ki se vnaprej zavezuje za nedoločene prihodnje situacije in finančne razmere).

Dokapitalizacija namreč ni odvisna od tega predloga zakona, pač pa je le ta odvisna od razmer na trgu in od skupščine zavarovalnice.

To je potrebno upoštevati tudi ob dejstvu, da je neuspeh Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o lastninskem preoblikovanju zavarovalnic - ZLPZ-1A - dal KAD-u proste roke glede razpolaganja z delnicami nenominiranega kapitala in da je prvotni šesti odstavek 21. člena ZLPZ predvidel določitev kriterijev, po katerih bodo fizične osebe upravičene do delnic zavarovalnice, skratka, kjer v nobenem izmed navedenih primerov ne moremo govoriti o kakršnemkoli kontrolnem deležu.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik mag. Stojan Binder.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Mnenje Državnega sveta k Letnemu planu razvoja in obnavljanja avtocest za leto 2008, EPA 1961-IV

Državni svet Republike Slovenije je na 6. seji 23. 4. 2008 na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k Letnemu planu razvoja in obnavljanja avtocest za leto 2008

Državni svet se je seznanil z Letnim planom razvoja in obnavljanja avtocest za leto 2008, ki ga ja na podlagi 3.a člena Zakona o družbi za avtoceste Republike Slovenije sprejela Vlada Republike Slovenije in ga Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v soglasje.

Državni svet ugotavlja, da je Vlada sprejela Letni plan razvoja in obnavljanja avtocest za leto 2008 dva tedna pred sprejetjem Načrta uvedbe cestninjenja z vinjetami v Republiki Sloveniji, zato ga bo morala po uveljavitvi predlagane novele zakona o javnih cestah, ki ureja cestnino in cestninjenje, dopolniti in uskladiti s tem načrtom ter spremembe predložiti v soglasje Državnemu zboru. Ob tem se Državnemu svetu postavlja vprašanje, ali je predvidena izgradnja cestninske postaje Dragotinci na odseku Cogetinci - Vučja vas in cestninske postaje Banuta na odseku Beltinci - Lendava v "minimalni izvedbi funkcije cestninjenja tovornih vozil" v skladu z načrtom uvedbe vinjet.

Zaradi vedno večje obremenitve slovenskega avtocestnega omrežja, ki je posledica tranzitnega tovornega prometa in v poletni turistični sezoni večjih prometnih tokov na V. in X. vseevropskem prometnem koridorju, je prehod na zaprt sistem elektronskega cestninjenja v prostem prometnem toku, ki bo omogočil realizacijo v ReNPIA zapisano načelo plačila po principu "plačaš, kolikor prevoziš", najbolj optimalna rešitev. Poleg tega v Sloveniji prebivalci nimajo enakih pogojev uporabe cestnega omrežja, saj na nekaterih območjih lahko uporabljajo tako brezplačne avtoceste kot vzporedne regionalne ceste, na drugih območjih pa morajo plačevati uporabo avtocesto, istočasno pa nimajo zagotovljene vzporedne brezplačne regionalne ceste. Po mnenju Državnega sveta predvidena uvedba vinjet odstopa od navedenega načela o pravičnosti, da uporabnik plača dejansko prevožene kilometre.

Glede na to, da se za nemoteno izvajanje letošnjega letnega plana predvideva sprejem novega zakona o soglasju in poročtvu Republike Slovenije za gradnjo avtocestnih odsekov iz Resolucije o nacionalnem programu izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji, Državni svet opozarja na trend povečevanja deleža najetih kreditov, ki danes že predstavlja pglavitni vir financiranja Nacionalnega programa izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji. Državni svet meni, da je potrebna natančna analiza o dolgoročnih učinkih dodatnega zadolževanja, saj le-ti ne bi smeli predstavljati ključnega vira financiranja izgradnje avtocestnega omrežja, še posebej zaradi kritičnega obdobja v letih 2009 - 2011, ko se bo obseg zapadlih obveznosti DARS d.d. iz naslova najetih kreditov zelo povečal.

Čeprav je Direkcija Republike Slovenije za ceste v letošnjem letu dobila bistveno več sredstev kot v preteklih letih, Državni svet ocenjuje, da smo zaradi intenzivne gradnje avtocestnega omrežja pozabili na druge državne ceste, ki so marsikje zaradi slabega vzdrževanja v slabem stanju (npr. povezava Dramlje - Šentjur), nekatera območja pa zaradi slabše prometne

povezanosti izgubljajo razvojni potencial (npr. Bela krajina). Državni svet sicer ugotavlja, da je bil že pred leti pripravljen obsežen dokument za 6000 km glavnih in drugih cest, ki pa zaradi preobsežne finančne konstrukcije (okoli 3 milijarde evrov) ni bil predložen v obravnavo v Državni zbor. Nekateri projekti - modernizacija državnega cestnega omrežja na prioritetenih razvojnih oseh 3., 3a. in 4. razvojne osi so bili vključeni v leta 2006 sprejeto Resolucijo o nacionalnih razvojnih projektih za obdobje 2007-2023. Državni svet poudarja, da bi morala Vlada čim prej predložiti Nacionalni program razvoja in vzdrževanja drugih državnih cest in za njegovo realizacijo zagotoviti finančna sredstva.

Državni svet ugotavlja, da potekajo o trasi ceste na 3. razvojni prometni osi, ki povezuje regionalna središča v Avstriji, Sloveniji in Hrvaški, študije variant za osrednji in južni del (Bela krajina), medtem ko je za del trase na Koroškem že izbrana najustreznejša varianta, ki se preverja v občinah. Belokranjci so zaradi odmaknjenosti od osrednjega avtocestnega križa praktično odrezani od Dolenjske in ostale Slovenije (razen povezave preko Gorjancev in Kočevskega roga). Čimprejšnja izgradnja državnega cestnega omrežja na 3. razvojni osi na tem območju je zato velikega pomena za njihov hitrejši razvoj. Državni svet ob tem ugotavlja, da so v Črnomlju in Semiču zainteresirani, da bi 3. razvojna prometna os potekala mimo Novega mesta po zahodni obvoznici proti Beli krajini, saj bi jim ta pot omogočila povezavo z Dolenjsko, medtem ko v Metliki zagovarjajo povezavo po vzhodni obvoznici na dolenjski krak avtoceste.

Državni svet ugotavlja, da navedba v letnem planu za leto 2008, da bo trasa hitre ceste na Rebernicah (I.D1 Razdrto - Vipava) predvidoma predana v promet septembra 2008, ni realna, ker se že sedaj predvideva predaja tega odseka prometu konec tega leta.

Glede na to, da je z uveljavitvijo Zakona o prostorskem načrtovanju državni prostorski načrt nadomestil državne lokacijske načrte oziroma se šteje, da državni lokacijski načrt pomeni državni prostorski načrt, bo treba v obravnavanem dokumentu v povezavi s pobudo ministra navedbo prostorskega akta za nove odseke ustrezno popraviti (v točki 1.1.).

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Jernej Verbič.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Drugi odstavek 56. člena Zakona o Državnem svetu - Državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi Državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti

Mnenje Komisije za državno ureditev k **Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona pravdnem postopku (ZPP-D) - druga obravnava**, EPA 1899-IV

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 5. seji 1. 4. 2008 obravnavala Predlog o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravdnem postopku, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija je predlog zakona **podprla**.

Predstavniki predlagatelja je v uvodni obrazložitvi poudaril, da je bil leta 1999 sprejet Zakon o pravdnem postopku (ZPP) do danes trikrat noveliran, in sicer leta 2002, 2004 in 2007. Zakon je v sodni praksi utečen in se v temeljnih izhodiščih ne spreminja. Skupni državni projekt Lukenda je kot enega od ukrepov za povečanje učinkovitosti sodstva in odpravo sodnih zaostankov predvidel pripravo sprememb in dopolnitev Zakona o pravdnem postopku. Sistemske pomanjkljivosti se nanašajo na zagotavljanje možnosti sodiščem, da lahko zagotovijo koncentracijo glavne obravnave kot enega izmed temeljnih instrumentov za pospešitev in ekonomičnost postopka ob poudarjeni pravici in odgovornosti stranke, da pripomore h kvaliteti sodnega varstva in pospešitvi postopka ter zagotavljanje pravice sojenja v razumnem roku.

Temeljne rešitve novele zakona so na področju sestave sodišča, vročanja, oprostitve stroškov postopka, koncentracije glavne obravnave in uvedbi sankcij za izostanek strank z naroka, na področju pritožbenega postopka ter glede izrednih pravnih sredstev. Za pripravo novele zakona je bila v okviru Ministrstva za pravosodje ustanovljena delovna skupina, ki je pri pripravi predloga zakona, poleg strokovnih izhodišč Inštituta za primerjalno pravo pri Pravni fakulteti v Ljubljani, upoštevala tudi predloge sodišč za odpravo določenih pomanjkljivosti veljavnega ZPP, ki so se pokazale v praksi.

Komisija je izpostavila pogost problem vročanja pisanj, ki se pojavlja v praksi. Eden izmed razlogov neuspešne vročitve je sprememba prebivališča, zaradi česar vročitev ni uspešna. Neuspešno vročanje vabil na naroke povzroča neudeležbo strank na obravnavah in posledično zmanjšuje učinkovitost sodišč, kar posredno podaljšuje tudi sam postopek odločanja o zadevi. Dokler vročitev ni opravljena ni pravnomočnosti odločb, izvršbe in izterjave.

Izogibanje in izigravanje predpisov se kaže na različnih področjih, ki omejujejo učinkovitost sistema (pravdni, upravni postopek). Komisija podpira prizadevanja predlagatelja v smeri okrepitve obveznosti strank v postopkih, da bodo s skrbnim in odgovornim ravnanjem v postopku prispevale h koncentraciji glavne obravnave in pospešitvi postopka.

Predlog, da se uveljavi sojenje izključno po sodniku posamezniku v vseh zadevah na sodiščih prve stopnje in možnost sojenja po sodniku posamezniku v lažjih zadevah na pritožbeni stopnji, je po mnenju komisije z vidika ekonomičnosti in pospešitve postopka smotrno, saj se v praksi sodelovanje sodnikov porotnikov ni izkazalo v pomoč predsedniku senata.

Komisija podpira rešitve, ki bodo pripomogle k hitrejšemu odločanju na prvi stopnji in dokončni odločitvi na instančni stopnji. Revizija bo po samem zakonu dovoljena le, če vrednost

izpodbijanega dela pravnomočne sodbe presega 20.000 evrov, v ostalih primerih pa le, če jo bo dopustilo Vrhovno sodišče. Vrhovno sodišče bo odločalo le še o vprašanjih, bistvenih za zagotavljanje enotne sodne prakse v državi.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Komisija za državno ureditev
Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k **Predlogu zakona o arbitraži (Zarbit) - druga obravnava**, EPA 1915-IV

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 5. seji 1. 4. 2008 obravnavala Predlog zakona o arbitraži (Zarbit), ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija predlog zakona **podpira**.

V dodatni obrazložitvi predloga zakona je **predstavnik predlagatelja** poudaril, da je arbitraža eden od načinov zunajsodnega reševanja sporov, ko o sporu avtoritativno odloči od strank neodvisna tretja oseba, katere odločitev stranki zavezuje. V primerjavi s sodnimi postopki imajo stranke bistveno večje možnosti prilagajanja celotnega mehanizma odločanja svojim željam in potrebam. Sporazumno lahko opredelijo pristojnosti arbitraže in njen sedež, same izberejo arbitre, dogovorijo se lahko o poteku postopka in merodajnem pravu. Stranke lahko v celoti oblikujejo lastno ad hoc arbitražo ali pa zaupajo strokovnosti in neodvisnosti uveljavljene institucionalne arbitraže ter njenim pravilom. Arbitraža omogoča tajnost obravnavanja in odločanja. Prednost arbitraže je tudi večja hitrost in učinkovitost odločanja, saj je senat oblikovan samo za rešitev določenega spora in se mu lahko v celoti posveti, hkrati pa je njegova odločitev dokončna.

V Republiki Sloveniji je po oceni predlagatelja celotna ureditev arbitraže podnormirana. Jasna in celovita zakonska ureditev je potrebna zlasti glede razmerja med sodiščem in arbitražo. Cilj predlagane zakonske ureditve je enoten zakon o arbitraži, ki bo izhajal iz načela avtonomije in enakopravnosti strank in bo zagotavljal praviloma hitrejši postopek.

Komisija podpira zunajsodno reševanje sporov.

Komisija opozarja na določbo petega odstavka 42. člena predloga zakona: "Če je arbitražna odločba v tujem jeziku, lahko sodišče zahteva, da stranka predloži prevod odločbe v slovenski jezik." Ustava Republike Slovenije v 11. členu določa, da je v Sloveniji uradni jezik slovenščina, na območjih narodnih skupnosti pa tudi italijanščina in madžarščina. S to določbo je med drugim zagotovljena tudi raba uradnega jezika v postopkih pred državnimi in drugimi organi, ki opravljajo javno službo. Komisija je ugotovila, da bo predlagatelj zakona določbo 42. člena tega zakona amandmajsko spremenil oziroma dopolnil v smeri opozorila komisije.

Komisija je predlagala, da se opravi jezikovna redakcija predloga zakona, kar je predstavnik predlagatelja tudi zagotovil.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Komisija za državno ureditev
Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja (ZOPOKD-B) - druga obravnava, EPA 1928-IV

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 6. seji 9. 4. 2008 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja (ZOPOKD-B) - druga obravnava, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Uvodoma je predstavnik predlagatelja zakona poudaril, da predlagana novela zakona ureja odgovornost pravnih oseb za kazniva dejanja, za katera lahko odgovarjajo pravne osebe, kazni in varnostne ukrepe, ki se lahko izrečejo pravnim osebam, ter posebne določbe o postopku zoper pravne osebe v okviru kazenskega postopka. Zaradi povezave s kazenskopravno materijo, predlog zakona uporablja številne povezave na konkretne določbe Kazenskega zakonika in v tem pogledu predstavlja uskladitev s Kazenskim zakonikom. Predlog zakona predvideva tudi dve novi stranski kazni, s katerima bo sodišče lahko pravni osebi prepovedalo udeležbo na javnih razpisih in pri trgovanju s finančnimi instrumenti za čas od treh do desetih oziroma od enega do osmih let. Razširitev oblik sankcij z dvema stranskima kaznima pomeni večjo možnost prilagajanja pri kaznovanju glede na storjeno kaznivo dejanje in se zaostreje odgovornost pravnih oseb za kazniva dejanja.

Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja sodi v paket nove kazenskopravne zakonodaje in sledi Priporočilu Sveta Evrope o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja, storjena pri izvrševanju gospodarske dejavnosti.

Komisija podpira uskladitev predloga zakona, vezano na sprejem novega Kazenskega zakonika, ki je v zakonodajnem postopku.

V skladu s predlogom zakona se predvideva tudi stranska kazen prepovedi udeležbe na javnih razpisih po 15.a členu in prepoved trgovanja z delnicami po 15.b členu. Ob tem se komisiji postavlja vprašanje usklajenosti te rešitve s Kazenskim zakonikom na eni strani ter z Zakonom o trgu finančnih instrumentov (Ur. l. RS, št. 67/2007) in Zakonom o javnem naročanju (Ur. l. RS, št. 128/2006) na drugi strani.

Komisija izraža pomisleke glede predlagane višine kazni in trenda kaznovalne politike, saj je sistem kazni zaokrožen tako, da se lahko pravni osebi izreče tudi odvzem premoženja, kot najhujša kazen pa je predvideno tudi prenehanje pravne osebe.

Ne glede na obrazložitev predlagatelja zakona, da ima sodišče možnost izbire kazni v razponu (prepovedi udeležbe na javnih razpisih od treh let do desetih in prepoved trgovanja z delnicami, drugimi vrednostnimi papirji ali finančnimi instrumenti za obdobje od enega leta do osmih let), komisija opozarja na prenehanje pravne osebe in na posledice le-tega. Pravno osebo predstavlja poslovodstvo (glede na različno lastniško strukturo), ki običajno sprejema poslovne odločitve. Posledice prenehanja delovanja podjetja nosijo vsi zaposleni, nepravilno ravnanje in odgovornost pa je običajno v nekaj predstavnikih. Ostre posledice ima lahko tudi predlagana prepoved trgovanja z delnicami, drugimi vrednostnimi papirji ali finančnimi instrumenti za obdobje od enega leta do osmih let. Že morebitna prepoved finančnega instrumenta za dobo enega leta lahko privede do prenehanja pravne osebe s posledicami za vse zaposlene.

Priporočila Sveta Evrope, ki govorijo o gospodarskem kriminalu, svetuje državam, naj vzpostavijo odgovornost pravnih oseb za gospodarska kazniva dejanja. Organizacija združenih narodov v svoji Napotilni normi članicam nalaga vzpostavitev kazenske odgovornosti pravne osebe. Glede na to, da imajo različne države različne ureditve odgovornost pravnih oseb za kazniva dejanja, bi kazalo ponovno preučiti določbi 15.a in 15.b člena, kar je predstavnik predlagatelj zakona na seji komisije tudi zagotovil.

Po razpravi je komisija sprejela s k l e p:

1. Komisija **podpira** predlog zakona.
2. V povezavi z določbo 15. a člena, ki določa prepoved udeležbe na javnih razpisih, in določbo 15. b člena, ki določa prepoved trgovanja s finančnimi instrumenti, komisija opozarja na širše posledice morebitne uveljavitve take kazni ter na usmeritve kaznovalne politike prepovedi trgovanja s finančnimi instrumenti.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Komisija za državno ureditev
Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k Predlogu odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o Letnem načrtu razpolaganja z nepremičnim premoženjem države v posamični vrednosti nad 300.000 EUR za organe državne uprave in za pravosodne organe za leto 2008 (OdRNP08-A), EPA 2017-IV

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 7. seji 22. 4. 2008 obravnavala Predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o Letnem načrtu razpolaganja z nepremičnim premoženjem države v posamični vrednosti nad 300.000 EUR za organe državne uprave in za pravosodne organe za leto 2008, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija je predlog odloka **podprla**.

Predstavnik predlagatelja je v uvodni obrazložitvi poudaril, da Zakon o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin enovito ureja načrte ravnanja s stvarnim premoženjem države, pokrajin in občin, določa akte pridobivanja in razpolaganja s stvarnim premoženjem države in samoupravnih lokalnih skupnosti ter ureja postopek sprejema letnega načrta razpolaganja s stvarnim premoženjem države ter določa pristojnosti med Vlado in Državnim zborom v zvezi s sprejemom letnega načrta. Predlog sprememb in dopolnitev odloka vključuje tiste nepremičnine v lasti Republike Slovenije, ki jih noben od upravljavcev stvarnega premoženja države trajno ne potrebuje za opravljanje svojih nalog in so posamezni upravljavci presodili, da njihove gospodarne rabe ni mogoče zagotoviti niti z oddajo v najem oziroma z drugim načinom njihovega izkoriščanja ter da se lahko optimalni učinki gospodarjenja s stvarnim premoženjem države doseže izključno z njihovo prodajo na trgu oziroma z neodplačnim prenosom lastninske pravice, skladno z zakonom.

Komisija ugotavlja, da Zakon o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin (Ur.l. RS, št. 14/2007) loči med upravljavce stvarnega premoženja države, ki sodijo pod Vlado Republike Slovenije in med upravljavce, ki "jim je pravica upravljanja s stvarnim premoženjem države podeljena z zakonom". Zakon v posebni določbi o upravljavcih v 10. členu določa - drugi državni organi so upravljavci stvarnega premoženja države, ki ga uporabljajo.

Vlada je z Uredbo o stvarnem premoženju države, pokrajin in občin določila upravljavce konkretnega stvarnega premoženja, ki ga uporabljajo Državni zbor, Državni svet, Ustavno sodišče, Računsko sodišče, Varuh človekovih pravic in drugi državni organi, ki niso upravni in ne pravosodni organi. Komisija ugotavlja, da sprejme Državni zbor po postopku, ki velja za sprejem proračuna, letni načrt razpolaganja z nepremičnim premoženjem, ne glede na posamično vrednost nepremičnin, za upravljavce državnega premoženja kot so Državni zbor, Državni svet, Ustavno sodišče, Računsko sodišče, Varuh človekovih pravic in drugi državni organi, ki niso upravni in ne pravosodni organi. Komisija podpira prizadevanja za skrbno gospodarjenje in upravljanje s stvarnim premoženjem države, ne glede na to, da nekateri upravljavci sodijo pod Vlado Republike Slovenije, drugi državni organi pa so samostojni upravljavci. Ob tem ugotavlja, da taka ureditev ne povzroča težav, kar je zagotovil tudi predstavnik predlagatelja.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Komisija za državno ureditev
Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k **Predlogu zakona o spremembah Zakona o splošnem upravnem postopku (ZUP-F) - skrajšani postopek**, EPA 2015-IV

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 7. seji 22. aprila 2008 obravnavala Predlog zakon o spremembah Zakona o splošnem upravnem postopku, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Uvodoma je **predstavnik predlagatelja** zakona poudaril, da se s Predlogom zakona o spremembah Zakona o splošnem upravnem postopku predlaga sprememba veljavne ureditve, po kateri so vse uradne osebe, ki so vodile ali odločale v kateremkoli upravnem postopku, morale opraviti strokovni izpit iz upravnega postopka. Predlagatelj ocenjuje, da strokovni izpit ni potreben za vodenje in odločanje v manj zahtevnih upravnih zadevah, ki jih bo določila Vlada in njegova ukinitve ne bo vplivala na zakonitost in strokovnost izvajanja uradnih dejanj.

Komisija se je strinjala z oceno predlagatelja o nepotrebnosti opravljanja strokovnega izpita za vodenje in odločanje v manj zahtevnih upravnih zadevah in navedeni predlog zakona **podprla**.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec.

Komisija za državno ureditev
Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za državno ureditev k **Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o volilni in referendumski kampanji (ZVRK-A) - skrajšani postopek**, EPA 1999-IV

Komisija Državnega sveta za državno ureditev je na 7. seji 22. 4. 2008 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o volilni in referendumski kampanji, ki ga je Državnemu zboru predložil v obravnavo poslanec dr. Pavel Gantar.

Komisija **podpira** predlog zakona.

Uvodoma je **predlagatelj zakona** predstavil predlagane rešitve in poudaril, da obravnavano področje ureja Zakon o volilni in referendumski kampanji iz leta 1994, ki je bil spremenjen in dopolnjen leta 1997 in noveliran lani. Temeljni cilj predloga je težnja k omejevanju finančnih sredstev kot pomembnega dejavnika v predvolilni kampanji na razumno mejo in h krepitvi prizadevanj za okrepitev vsebine predvolilnih programov.

Komisija podpira prizadevanja predlagatelja, da se zakonsko uredi vprašanje vodenja predvolilnih postopkov z vsebinskimi predstavitvami programov oziroma vizij kandidatov. Po mnenju komisije bi morali biti predvolilni postopki usmerjeni k poudarjanju vsebinskih in problemskih tem, ki senzibilizirajo volivce do te mere, da zaznajo verodostojnost kandidata in uresničljivost njegovega programa. Praksa v nekaterih evropskih državah kaže, da volivci zahtevajo odstop izvoljenega kandidata, v kolikor se izkaže za neverodostojnega. Po mnenju komisije so bistvenega pomena vsebinsko dobro zasnovani programi voljenih kandidat in kandidatov, za katere velja Zakon o volilni in referendumski kampanji. Komisija podpira vsebino drugega odstavka 1. člena novele zakona, s katerim se predlaga skrajšanje roka vodenja predvolilne kampanje iz 30 na 21 dni in pred tem novem rokom prepoveduje plačane politične oglaševalske vsebine in druge oblike politične propagande. Komisija opozarja na problem malih in izvenparlamentarnih političnih strank, ki običajno nimajo enakih finančnih in kadrovskega potencialov za organizacijo predvolilne kampanje. Zato se komisija zavzema za take rešitve, ki bile-tem omogočale enake možnosti organiziranja predvolilne kampanje kot jih imajo večje in parlamentarne politične stranke. Zaradi navedenega komisija predlaga, da se ponovno preuči predlagana rešitev, da se z novelo zakona črtajo določbe o delnem povračilu stroškov za organiziranje in financiranje volilne kampanje.

V zvezi s predlagano rešitvijo v 14. in 15. členu novele zakona, na podlagi katere naj bi povečali globe za kršitev zakonskih določb o finančni disciplini organizatorjev volilne kampanje, komisija opozarja, da volivci teh kršitev ne jemljejo vedno kot prekršek, za katerega bi morala biti določena relativno visoka globa. Z vidika spoštovanja zakonskih določb o financiranju volilne kampanje so globe pomembne, vendar volivci temu vprašanju ne posvečajo velike pozornosti, saj so bolj osredotočeni na programske usmeritve kandidatov. Po mnenju komisije bi bilo smiselno razmisliti o preventivnih ukrepih za preprečevanje teh kršitev.

Glede na pojavnost različnih javnomnenjskih anket bi morali po mnenju komisije zagotoviti sistem, ki bo omogočil zagotavljanje verodostojnosti pridobljenih rezultatov.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Bogomir Vnučec

Komisija za državno ureditev
Bogomir Vnučec, l.r.
predsednik

Poročilo Komisije za gospodarstvo, obrt, turizem in finance k Predlogu zakona o lastninskem preoblikovanju deleža zavarovalnic, do katerega so upravičene fizične osebe (ZLPDZ) - druga obravnava EPA, 1957-IV

Komisija Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance je na 2. seji 2. 4. 2008 obravnavala Predlog zakona o lastninskem preoblikovanju deleža zavarovalnic, do katerega so upravičene fizične osebe, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

V razpravi, ki je sledila uvodni predstavitvi vladnega predloga zakona, so člani komisije ugotavljali, da predlog zakona le navidezno sledi ideji prenosa paketa delnic zavarovalnic, izdanih za delež, do katerega so po Zakonu o lastninskem preoblikovanju zavarovalnic upravičene fizične osebe, v last Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter s tem okrepitev pokojninske blagajne na dolgoročni osnovi. Vsebinsko se zakonske rešitve, ki jih predlaga Vlada Republike Slovenije, bolj oddaljujejo od osnovnega namena, ki ga je na podlagi izražene referendumске volje v zvezi z dokončanjem lastninskega preoblikovanja zavarovalnic zagovarjal in v zakonski obliki ponudil v zakonodajni postopek in sprejem Državni svet.

Argumenti predstavnika predlagatelja, da bo prenos delnic zavarovalnice na Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje in njegovo nadaljnje lastništvo ter potrdeljsko upravljanje KAD-a z delnicami v imenu in za račun ZPIZ dolgoročno zagotavljal sredstva za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, niso prepričali članov komisije.

Komisija je sklenila, da se bo dokončno opredelila do predloga zakona, ko bo zaključen zakonodajni postopek Predloga zakona o lastninskem preoblikovanju nenominiranega kapitala zavarovalnic, ki ga je pripravil Državni svet.

Komisija za gospodarstvo,
obrt, turizem in finance
mag. Stojan Binder, l.r.
predsednik

Poročilo Komisije za gospodarstvo, obrt, turizem in finance k Predlogu Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o avtorski in sorodnih pravicah (ZASP-E) - skrajšani postopek, EPA 1948-IV

Komisija Državnega sveta za gospodarstvo, obrt, turizem in finance je na 4. seji 22. 4. 2008 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o avtorski in sorodnih pravicah, ki ga je v zakonodajni postopek vložila skupina poslank in poslancev (prvopodpisana Majda Širca).

Komisija predlog zakona **podpira**.

Komisija je bila seznanjena z mnenjem predstavnika Ministrstva za gospodarstvo, ki predlogu zakona nasprotuje z utemeljitvijo, da se s predlaganimi rešitvami zmanjšuje standard varnosti avtorjev.

Komisija se je prav tako seznanila z ugotovitvami Komisije Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport, ki predlog zakona podpira.

Glede na to, da veljavni Zakon o avtorski in sorodnih pravicah ne ureja primere, ko se interes naročnika oz. agencije, da kopira in zbira novinarske prispevke, prekriva z interesom imetnika avtorske pravice, da bi za uporabo svojega dela dobil primerno nadomestilo, se komisija strinja s predlogom, da se ob plačilu primerne nadomestila reproducira posamične aktualne članke tudi za "preglede tiska", s čimer razširja v veljavnem 47. členu zakonito licenco za periodiko.

S to dopolnitvijo bo predlagana licenca kliping agencijam omogočila zakonito uporabo objavljenega novinarskega gradiva in to brez sklepanja posebnih pogodb z založniki ali avtorji, saj se bo plačalo ustrezno nadomestilo. Dejavnost kliping agencij namreč postaja več kot le reproduciranje fizične osebe za privatno uporabo, saj je kopiranje novinarskih izdelkov preraslo v opravljanje nove gospodarske dejavnosti, ki jo že izvajajo pravne osebe.

Komisija podpira tudi obvezno delitev zbranega avtorskega nadomestila, ki je predpisana v dopolnjenem 154. členu veljavnega zakona in ki avtorjem namenja 30 %, preostalih 70 % pa pripada imetnikom pravic (založnikom), pri čemer se avtor pravici do nadomestila ne more odpovedati. Komisija meni, da bi bil odstotek, namenjen avtorjem, lahko tudi višji.

* * *

Za poročevalca je bil določen član komisije dr. Janvit Golob.

Komisija za gospodarstvo,
obrt, turizem in finance
mag. Stojan Binder, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide k **Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravilih (ZZdr-1A) - skrajšani postopek**, EPA 1933-IV

Komisija Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide je na 5. seji 3. 4. 2008 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o zdravilih, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija je predlog zakona **podprla**.

S predlogom zakona se dopolnjuje veljavni Zakon o zdravilih zaradi določanja natančnejših postopkov glede oblikovanja cen zdravil skladno z Direktivo Sveta 89/105/EGS z dne 21. decembra 1988. Hkrati se tudi dograjuje samooblikovanje cen zdravil. Predlog zakona uvaja in regulira najvišje dovoljene cene zdravil, ki se plačujejo iz javnih sredstev, in omogoča, da se zavezanci in plačniki dogovorijo za nižje cene.

Predmet regulacije cen na državni ravni so le najvišje dovoljene cene, ki se regulirajo z določbami podzakonskega akta. Veljavna cena za zdravila, ki se financirajo iz javnih sredstev, je tako lahko ali najvišja dovoljena cena, ki je oblikovana v skladu z merili iz podzakonskega akta, ali pa nižja cena od najvišje dovoljene cene, ki se dogovori med nosilcem obveznega zdravstvenega zavarovanja oziroma pravnimi ali fizičnimi osebami, ki opravljajo zdravstveno dejavnost, katera se financira iz javnih sredstev, in ostalimi zavezanci za oblikovanje cen zdravil.

Predsednica Lekarniške zbornice Slovenije mag. Andreja Čufar je menila, da bi bilo potrebno glede na natančna navodila o oblikovanju cen zdravil lekarne oprostiti, da nabavljajo zdravila na osnovi javnih razpisov. Enak predlog so posredovali že ob zadnji noveli Zakona o zdravilih, vendar neuspešno, ker se pristojna ministrstva niso soočila s problemom statusa naših lekarn kot "javnega zavoda", kajti v Evropski uniji lekarne poslujejo pod drugimi statusnimi oblikami in niso zavezane poslovati po Zakonu o javnih naročilih pri nabavi blaga in naročanju storitev.

Komisija je zastavila vprašanje, kakšno je v Sloveniji razmerje med generičnimi in originalnimi zdravili in ali načrtno skrbimo za zdravila za tako imenovane redke bolezni?

Predstavnica Ministrstva za zdravje je pojasnila, da so generična zdravila izredno pomembna z vidika obvladovanja izdatkov iz javnih sredstev. Slednje pa je pogoj za zmožnost financiranja novih inovativnih zdravil, med katerimi so tako imenovana biološka zdravila in zdravila za zdravljenje redkih bolezni, ki jih imenujemo tudi zdravila sirote. Cene generičnih zdravil so se na podlagi novega Pravilnika o cenah zdravil, ki je stopil v veljavo v začetku leta 2007, zelo znižale. Veliko znižanje cen generičnih zdravil pa je imelo za posledico nižjo rast stroškov za zdravila v letu 2007, kar omogoča večje možnosti za kritje novih inovativnih zdravil bolnikom, ki jih potrebujejo. Trg generičnih zdravil je dobro razvit povsod v Evropi (npr. Nemčija 40 %), razen v Italiji, kjer praktično na trgu ni generičnih zdravil (le okrog 1 %). Originalno zdravilo, ki ga imenujemo tudi inovativno zdravilo, je tisto, ki pride na trg prvo oziroma prvo pridobi dovoljenje za uporabo. Nastane kot rezultat dolgoletnih zelo dragih raziskav, katerih cilj je razviti in ponuditi trgu novo zdravilo za bolezni, za katere še nimamo ustreznih zdravil, ali pa za bolezni, pri katerih želimo doseči optimalnejši učinek zdravljenja, z manj neželenimi učinki, dvig kvalitete življenja, nov, primernejši način jemanja zdravila in podobno. Originalno zdravilo dobi dovoljenje za promet, ko so opravljeni vsi postopki preizkušanja njegove kakovosti, varnosti in učinkovitosti. Patentna zaščita inovativnega zdravila traja 11 let in v tem času proizvajalec inovativnega

zdravila dobi povrnjen denar, ki ga je vložil v razvoj in raziskave ter poleg tega še ustvaril dobiček.

Proizvajalec generičnega zdravila pridobi dovoljenje za promet na podlagi bistveno manj zahtevne procedure, pod pogojem, da je zdravilo varno, učinkovito in kvalitetno in po svojih farmakokinetičnih in farmakodinamskih lastnostih (vstop učinkovine v telo, njena razporeditev po telesu in predvsem na mestu delovanja, delovanje presnove in izločanje iz telesa) ne odstopa od lastnosti originatorjevega zdravila. Generična zdravila so namreč izdelana na podlagi zdravil, ki so že dalj časa v uporabi in so dobro poznana. Proizvajalec sme poslati generično zdravilo na trg šele takrat, ko preteče patentna zaščita za originalno zdravilo, če pa originalno zdravilo ni bilo patentno zaščiteno, pa po preteku podatkovne ekskluzivnosti.

Sistem medsebojno zamenljivih zdravil pa je omogočil, da je bolnik v lekarni lahko sam odločal, ali želi dobiti zdravilo originatorja ali enakovredno generično zdravilo. Pravilnik o razvrščanju, predpisovanju in izdajanju zdravil za uporabo v humani medicini, ki ga je izdalo Ministrstvo za zdravje Republike Slovenije, definira medsebojno zamenljiva zdravila kot bistveno podobna zdravila, ki jih pristojni organ za zdravila po Zakonu o zdravilih in medicinskih pripomočkih na podlagi mnenja pristojne komisije za zdravila s sklepom uvrsti na seznam medsebojno zamenljivih zdravil.

* * *

Za poročevalca je bil določen podpredsednik komisije Peter Požun.

Komisije za socialno varstvo,
delo, zdravstvo in invalide
Boris Šuštaršič, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide k **Predlogu zakona o dopolnitvi Zakona o zdravstveni dejavnosti (ZZDej-J) - druga obravnava**, EPA 1886-IV

Komisija Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide je na 5. seji 3. 4. 2008 obravnavala Predlog zakona o dopolnitvi Zakona o zdravstveni dejavnosti, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo poslanka Cvetka Zalokar Oražem.

Komisija je predlog zakona **podprla**.

Komisija je ob tem poudarila, da smo se z Resolucijo o nacionalnem programu prehranske politike 2005-2010 (Ur. list RS, št. 39/2005) zavezali, da bomo zagotovili ustrezno prehrano bolnikom v bolnišnicah. Predlagani zakon izpeljuje obveze iz te Resolucije in sistemsko ureja pogoje za izvajanje dejavnosti klinične prehrane v slovenskih bolnišnicah.

Komisija ob tem poudarja, da je klinična prehrana samostojna stroka, ki se ukvarja s prehransko terapijo, kot delom zdravljenja, s čimer se izboljša učinek zdravljenja bolezni. Pravilna klinična prehrana omogoča kakovostnejšo rehabilitacijo in boljšo kakovost celostnega zdravljenja. Zmanjšajo se stroški zdravljenja, kar kažejo rezultati raziskav številnih držav po svetu. Klinična prehrana mora obsegati ugotavljanje prehranskega statusa in prehranskih navad bolnika, določanje prehranskih potreb in pripravo načrta prehranske oskrbe, potrebne za vzdrževanje, okrevanje in izboljšanje zdravja ter spremljanje le-tega. Posebno pozornost je pri tem potrebno usmeriti tudi v pomoč pri samem hranjenju, posebej pri bolnikih, ki so zaradi bolezni ali stanja ovirani pri samostojnem hranjenju. Zaradi pomanjkanja in preobremenjenosti negovalnega osebja to postaja v slovenskih bolnišnicah velik problem.

V Sloveniji problema bolnišnične podhranjenosti še nimamo natančno opredeljenega. Rezultati raziskav, tako v zahodnih državah kot tudi pri nas, kažejo, da je med zdravljenjem podhranjeno tudi do 85 odstotkov bolnikov z rakom. Zato je za bolnikovo zdravljenje pomembno in strokovno utemeljeno, da se pri bolnikih pravočasno uvede prehranska terapija kot integralni del zdravljenja.

Komisija je bila seznanjena z mnenjem Inštituta za varovanje zdravja Republike Slovenije, ki predlog zakona podpira in ocenjuje, da je potrebno klinično prehrano izvajati po enakih načelih kot vsako drugo medicinsko terapijo, za kar pa so potrebni strokovnjaki za to področje, predvsem klinični dietetiki, katerih pa Slovenija nima. Zato je potrebno v Sloveniji konsolidirati obstoječi kader z znanji pravilnega prehranjevanja in poskrbeti za ustrezne izobraževalne programe, da se bo lahko dejavnost klinične prehrane strokovno izvajala. Za učinkovit začetek delovanja dejavnosti klinične prehrane je potrebno vzpostaviti učinkovito mrežo klinične prehrane v bolnišnicah, in sicer na podlagi smernic, ki jih je izdalo Evropsko združenje za klinično prehrano. Zaradi ugotovljenega pomanjkljivega znanja o klinični prehrani zaposlenih v zdravstvu in bolnikov je za prepoznavanje pomembnosti klinične prehrane in njenega izvajanja potrebna prisotnost stroke.

Komisija je izrazila nasprotovanje nad industrijsko-fordističnem pristopom nosilcev in izvajalcev zdravstvene dejavnosti v Republiki Sloveniji do bolnikov. Managerji v zdravstvu vodijo poslovanje zavodov po stroškovnih principih, zdravstveno osebje je preobremenjeno in prisiljeno opuščati kulturne, civilizacijske pristope do bolnika, do človeka. V Zakonu o pacientovih pravicah (Ur. list RS, št. 15/2008) smo uzakonili tudi pacientovo pravico do primerne, kakovostne in varne zdravstvene oskrbe, kamor prav gotovo sodi tudi kakovostna prehrana, kot del procesa

zdravstvene obravnave ne samo v času bivanja v bolnišnici ali drugi ustanovi, temveč tudi v procesu rehabilitacije ali okrevanja po bolezni doma oziroma pri bolnikih s kronično boleznijo.

Zaradi racionalizacij in zniževanja stroškov pa se je med drugim v bolnišnicah zaprlo lastne kuhinje, s čimer so se bistveno poslabšale razmere na področju zdravega in pravilnega prehranjevanja bolnikov. Informacije, da v 21. stoletju bolniki umirajo zaradi podhranjenosti in ne zaradi diagnoze, so naravnost šokantne.

Komisija predlaga Ministrstvu za zdravje, da z vso odgovornostjo pristopi k urejanju klinične prehrane, s strokovnimi podlagami podpre predlagani zakon ter s podzakonskimi akti opredeli potrebne izobraževalne programe in z dodatnim izobraževanjem usposobi obstoječi kader, izvede potrebne reorganizacije in zagotovi potrebna finančna sredstva za izvajanje dejavnosti klinične prehrane v slovenskih bolnišnicah.

* * *

Za poročevalca je bil določen podpredsednik komisije Peter Požun.

Komisije za socialno varstvo,
delo, zdravstvo in invalide
Boris Šuštaršič, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za kulturo, znanost, šolstvo in šport k **Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo (ZUJIK-B) - skrajšani postopek**, EPA 1954-IV

Komisija Državnega sveta za kulturo, znanost, šolstvo in šport je na svoji 3. seji 9. 4. 2008 obravnavala Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije. Komisija je prejela pripombe Sindikata vzgoje, izobraževanja, znanosti in kulture ter Sindikata kulture Slovenije - GLOSA.

Komisija je predlog zakona **podprla** iz razloga, ker je predlagatelj z ustavno odločbo uskladi v 2. členu novele sodelovanje predstavnikov zaposlenih v vseh svetih javnih zavodov s področja kulture, tudi tistih, ki imajo manjše število zaposlenih, in sicer s predstavniki delavcev zavoda z največ do ene tretjine članov v svetu zavoda.

Komisija je k **2. členu novele** oblikovala naslednjo **konkretno pripombo**:

Na koncu prvega odstavka se besedilo "predstavniki delavcev zavoda, ki imajo najmanj enega člana in največ do ene tretjine članov v svetu zavoda" nadomesti z besedilom "predstavniki delavcev zavoda, ki imajo najmanj eno tretjino članov v svetu zavoda".

Obrazložitev:

Predlagatelj je po odločbi Ustavnega sodišča, ki predvideva sodelovanje zaposlenih v svetih vseh javnih kulturnih zavodov, v 2. členu določil, da so predstavniki delavcev v svetu posameznega javnega zavoda še vedno predvideni ne glede na število zaposlenih, in sicer v citiranem besedilu, kar se podrobneje uredi v ustanovitvenem aktu zavoda.

Komisija meni, da bi na ta način dobili zelo različne situacije sodelovanja zaposlenih pri upravljanju v svetih zavodov glede na to, da so rešitve prepuščene ustanovitvenim aktom posameznih javnih zavodov. Zato komisija predlaga navedeno besedilo, ki jasno določi razmerja med predstavniki delavcev in predstavniki ustanovitelja v svetu zavoda in se pri tem sklicuje tudi na ureditev na področju vzgoje in izobraževanja.

* * *

Komisija ugotavlja, da v 9. členu novele predlagatelj določa, da ustanovitelji v roku šestih mesecev po uveljavitvi tega zakona uskladijo ustanovitvene akte s spremembami iz 2. člena.

Komisija je k **9. členu novele** oblikovala naslednji **konkretni pripombi**:

1. V drugi vrstici se besedilo "najkasneje v roku šestih mesecev" nadomesti z besedilom "najkasneje v roku treh mesecev".
2. Za prvim odstavkom se doda nov drugi odstavek, ki se glasi:

"(2) Javni zavod mora izvoliti predstavnike delavcev v svet zavoda v skladu s tem zakonom v roku šestih mesecev."

Obrazložitev:

Komisija meni, da je treba novo sestavo svetov javnih zavodov s področja kulture čim prej urediti in zato predlaga skrajšanje roka za uskladitev ustanovitvenih aktov na tri mesece po uveljavitvi tega zakona.

Poleg tega komisija predlaga, da se z novim drugim odstavkom določi rok šestih mesecev za uveljavitev tega zakona z dejansko izvolitvijo predstavnikov delavcev v svete zavodov po tem zakonu.

* * *

V razpravi je komisija še zastavila vprašanje, zakaj se v 4. členu nazivi za izredne dosežke podelijo le za dobo petih let in se po tem obdobju lahko podelijo ponovno, saj bi se, ne glede na navedeno starost iz četrtega odstavka, lahko podelili trajno.

* * *

Za poročevalca je bil določen član komisije Anton Peršak.

Komisija Državnega sveta za kulturo,
znanost, šolstvo in šport
dr. Zoltan Jan, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k **Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih cestah (ZJC-C) - nujni postopek**, EPA 2006-IV

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 6. seji 16. 4. 2008 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o javnih cestah, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

Komisija je **podprla** predlog zakona.

Uvodoma je **predstavniki predlagatelja zakona** pojasnili, da predlagana novela zakona uvaja vinjete kot način plačevanja uporabe vseh cest, s katerimi upravlja DARS. Ta sistem cestninjenja bo omogočil večjo pretočnost prometa in prispeval k zmanjševanju izpustov CO₂ v okolje in posledično omogočil hitrejši doseganje okoljskih ciljev pri zmanjševanju emisij TPG plinov ter istočasno povečal prometno varnost, saj je ta model naravnani k večji uporabi cestninskih cest in posledično manjši uporabi vzporednih cest, ki so manj varne.

Sistem vinjet ne bo veljal za vozila, katerih dovoljena masa presega 3.500 kg, ampak bo za slednja do uvedbe satelitskega sistema plačevanja cestnine v prostem prometnem toku (do 1. 8. 2009) veljal obstoječi sistem cestninjenja. Vlada je določila ceno enoletne vinjete za osebna vozila 55 evrov in polletne vinjete v višini 35 evrov. Namen zakonskega predloga je večja finančna obremenitev tranzitnega prometa. Nadzorni in prekrškovni organ bo DARS d.d., pri čemer bo v prvih mesecih glavnino nadzora izvajala Policija, ker se morajo uslužbenci upravljavca cestninskih cest, ki morajo v skladu s predlogom zakona za opravljanje nalog cestninskega nadzora izpolnjevati določene pogoje, usposobiti. Posledica uvedbe vinjet bo vzpostavitev prostega prometnega toka skozi obstoječe čelne cestninske postaje, kar naj bi dokončno dosegli v mesecu septembru. To bo sicer težko, ker je treba zaradi visokih hitrosti na cestninskih cestah ustrezno rešiti problem pravilnega odvodnjavanja.

Model cestninjenja je bil določen na podlagi izračunov primerljivih sistemov v tujini, pri čemer je predlagan model primerljiv s švicarskim modelom, kjer poznajo samo letno vinjeto, katere višina je relativno nizka.

Komisija podpira uvedbo vinjet za vozila, katerih največja dovoljena masa ne presega 3.500 kg, in predlagano ceno za letne in polletne vinjete. Ob tem komisija ugotavlja, da se predlaga uvedba vinjet kot sredstva za plačilo cestnine za cestninski razred R1 in R2 na vseh cestah, s katerimi upravlja in jih vzdržuje upravljavec cestninskih cest (DARS d.d.). S predlogom zakona se tako predvideva uvedba vinjet na vseh avtocestah in hitrih cestah, ki izpolnjujejo tehnične pogoje iz 11. a člena Zakona o javnih cestah, vključno s priključki na ceste in izjeme niso predvidene. Že sedaj veljavni predpisi omogočajo cestninjenje na cestah, ki izpolnjujejo pogoje za cestninske ceste (npr. mestni obroči in obvoznice - Ljubljana, Maribor; hitra cesta med nekdanjim mednarodnim mejnim preходом Vrtojba in cestninsko postajo na Bazari; hitra cesta Koper - Škofije, okoli 150 metrov hitre ceste med predorom Karavanke do priključka za Jesenice), vendar pa se v obstoječem sistemu cestninjenja uporaba teh cest ne plačuje, ker jih fizično ni mogoče cestniniti.

Komisiji se je zastavilo vprašanje potrebe po uvedbi vinjete z veljavnostjo za krajše obdobje (npr. dva meseca, teden dni), kar poznajo ostale evropske države, ki pobirajo cestnino z vinjetami, vendar ugotavlja, da predlagan model cestninjenja z letnimi in polletnimi vinjetami s

predvideno ceno 55 evrov oziroma 35 evrov zagotavlja finančno vzdržnost DARS d.d. oziroma tak finančni priliv, s katerim bo mogoče izvajati Nacionalni program izgradnje avtocest v Republiki Sloveniji in vračati že najeta in predvidena posojila. Z uvedbo vinjetnega sistema cestninjenja ne smemo dopustiti, da bi bil finančni učinek manjši v primerjavi s sedaj veljavnim načinom cestninjenja. Če bi npr. uvedli vinjete tudi s krajšo z veljavnostjo in nižjo ceno, bi morala biti cena enoletnih oziroma polletnih vinjet bistveno višja od predlagane.

Komisija opozarja, da je treba ob uvedbi vinjet zagotoviti, da bodo tiste regionalne ceste, ki so v slabem stanju in potekajo vzporedno s cestninskimi cestami, ustrezno sanirane (tudi asfaltirane).

Komisija je opozorila na predlagano višino glob za prekrške, saj so relativno visoke in primerljive z drugimi evropskimi državami. Ob tem je komisija ugotovila, da lahko kršitelj v skladu z Zakonom o prekrških plača le polovico izrečene globe, če jo plača v osmih dneh po pravnomočnosti odločbe, poleg tega najvišje kazni ni mogoče izreči v hitrem postopku o prekršku, ampak jo lahko izreče sodišče. Namen predvidenih kazni je zagotoviti načelo pravne države, kar pomeni, da so vsi uporabniki cestninskih cest v enakem položaju in da kupijo vinjeto.

Komisija tudi ugotavlja, da mora biti Evropska investicijska banka, pri kateri DARS, d.d. najema kredite, obveščena o spremembi načina cestninjenja. Ker je DARS d.d. podpisnik pogodb, mora mednarodno finančno ustanovo tudi obvestiti, da se pripravljajo spremembe na tem področju.

Glede ocene, da bi bilo možno z uvedbo vinjet znižati stroške, ki pripadajo DARS d.d. po koncesijski pogodbi, za okoli 20%, se je komisija seznanila, da je predlagan obseg možnega zmanjšanja stroškov DARS. d.d. usmeritev Vlade, medtem ko je način znižanja stroškov stvar DARS d.d.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Komisija Državnega sveta za lokalno
samoupravo in regionalni razvoj
Jernej Verbič, l.r
podpredsednik

Mnenje Komisije za lokalno samoupravo in regionalni razvoj k **Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Stanovanjskega zakona (SZ-1A) - skrajšani postopek**, EPA 1995-IV

Komisija Državnega sveta za lokalno samoupravo in regionalni razvoj je na 6. seji 16. 4. 2008 obravnavala Predlog zakona o spremembah in dopolnitvah Stanovanjskega zakona, ki ga je Državnemu zboru Republike Slovenije predložila v obravnavo po skrajšanem postopku Vlada Republike Slovenije.

Komisija **podpira** predlog zakona.

Uvodoma je **predstavnica predlagatelja zakona** pojasnila, da se s predlagano novelo zakona želi nadgraditi sedaj veljavne rešitve na področju upravljanja večstanovanjskih stavb, subvencioniranja najemnin, investitorstva in partnerstva ter inšpekcijskega nadzora, pri čemer so predlagane rešitve nastale na podlagi izkušenj pri izvajanju veljavne zakonodaje. V nadaljevanju je predstavila predlagane spremembe glede potrebnih soglasij solastnikov večstanovanjskih stavb pri odločanju o določenih poslih in opravljanju dejavnosti v delu stanovanja, glede subvencioniranja najemnin v tržnih in hišniških stanovanjih, v zvezi z ukrepanjem stanovanjske inšpekcije in glede soinvestitorstva Stanovanjskega sklada RS, ki bi skupaj z občinami skrbel za pridobivanje neprofitnih najemnih stanovanj, ter partnerstva, v okviru katerega želijo zainteresirati zasebni sektor za vlaganja v izgradnjo neprofitnih stanovanj.

Komisija podpira določbo **2. člena novele zakona**, s katero se spreminja besedilo 14. člena Stanovanjskega zakona (SZ-1) in etažnemu lastniku omogoča, da v delu stanovanja opravlja pod določenimi pogoji dejavnost, pri čemer bo lastnik namesto sedaj zahtevanega soglasja več kot polovice etažnih lastnikov potreboval soglasje več kot tričetrnine solastniških deležev, vključujoč soglasje tistih etažnih lastnikov, ki mejijo s stanovanjsko enoto, kjer naj bi se ta dejavnost opravljala. Predlog zakona tudi odpravlja izdajanje dovoljenja za opravljanje dovoljene dejavnosti v delu stanovanja s strani upravnih enot oziroma občin, kar je podprl že Državni svet prejšnjega mandata, saj so stanovalci oziroma etažni lastniki tisti, ki morajo postaviti pogoje, pod katerimi se lahko v delu stanovanja v večstanovanjski stavbi opravlja neka dejavnost. Komisija ob tem poudarja, da v kolikor lastnik (ali najemnik) opravlja v stanovanju dejavnost, ki mu ne omogoča trajnega bivanja, ne moremo več govoriti o bivanju v smislu opravljanja dejavnosti, ki jo dopušča Stanovanjski zakon.

Komisija ugotavlja, da se s **3. členom** novele zakona, ki spreminja 24. člen SZ-1, subsidiarna odgovornost lastnikov za obratovalne stroške razširja na vse lastnike, torej tudi na lastnike neprofitnih stanovanj, za katere ta določba sedaj ne velja. Ker so najemniki neprofitnih stanovanj običajno neplačniki obratovalnih stroškov, obstaja bojazen, da bodo upravniki prevzeli te stroške na občine, ki so lastnice neprofitnih stanovanj, ne da bi predhodno izvajali izterjavo. Po mnenju komisije bi bilo treba v primeru sprejetja predlagane spremembe veljavnega 24. člena SZ-1 v zakonu tudi določiti, da je upravnik dolžan sproti obveščati lastnike stanovanj o neplačnikih in v primeru neporavnanih obveznosti izterjati terjatve s skrbnostjo dobrega strokovnjaka.

Po veljavni ureditvi je potrebno 100% soglasje solastnikov v večstanovanjski stavbi za odločanje o poslih, ki presegajo okvir rednega vzdrževanja, medtem ko se z novelo zakona v **4. členu** predlaga, da se lahko izvedejo izboljšave, za katere gradbeno dovoljenje ni potrebno (npr. zamenjava kotlovnice), če s tem soglašajo etažni lastniki, ki imajo več kot 75% solastniški del. Ta predlog komisija pozdravlja, vendar ob tem ugotavlja, da je treba običajno za zamenjavo energenta v večstanovanjski stavbi z okolju bolj prijaznimi energenti, v skladu z Zakonom o

graditvi objektov, pridobiti gradbeno dovoljenje in bo torej za tako izboljšavo še zmeraj potrebno 100% soglasje solastnikov.

Na problem pomanjkanja ponudbe neprofitnih stanovanj je Komisija opozorila že v prejšnjem mandatu Državnega sveta ob obravnavi zadnjih sprememb Stanovanjskega zakona. Komisija podpira dopolnitev sistema subvencioniranja najemnin tudi za najemnike tržnih stanovanj, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev neprofitnega stanovanja. Na ta način bi tem najemnikom zagotovili pravico do subvencioniranja najemnine, če jim že ni mogoče zagotoviti neprofitnega stanovanja. Komisija tudi pozitivno ocenjuje, da se je predlagatelj odločil strošek teh subvencij razdeliti med državo in občinami. Slednje lahko že na podlagi veljavne določbe 121. člena SZ-1 dodeljujejo subvencijo najemnikom v tržnem stanovanju, vendar morajo občine sredstva zagotoviti iz svojih proračunov. V zvezi s predlagano rešitvijo v **16. členu** novele zakona, s katero se z novim 121. a in 121. b členom predlaga razširitev pravice do subvencioniranja tržne najemnine, pa komisija podaja pomislek, saj najemnike v tržnih stanovanjih, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev neprofitnega stanovanja, postavlja v neenakopraven položaj z najemniki neprofitnih stanovanj, čeprav so upravičenci v enakem socialnem položaju. Komisija opozarja, da bi bili glede na predlagan izračun pripadajoče subvencije v 16. členu novele zakona najemniki v tržnih stanovanjih upravičeni do nižjega subvencioniranja najemnin kot najemniki v neprofitnih stanovanjih, za katere velja določba 121. člena SZ-1. To bi bilo še posebej problematično pri tistih najemnikih tržnih stanovanj, ki bi bili zaradi težkega socialnega položaja po 121. členu SZ-1 upravičeni do najvišje subvencije (v višini 80% neprofitne najemnine).

Poleg tega komisija opozarja na deveti odstavek 121. člena SZ-1, ki občinam omogoča, da lahko v skladu z občinskim stanovanjskim programom dodelijo subvencijo tudi najemniku v tržnem stanovanju, pri čemer se višina subvencije najemnine določi na enak način kot za najemnike v neprofitnih stanovanjih. Če upoštevamo deveti odstavek 121. člena SZ-1 in predlagano določbo novega 121. b člena novele zakona, bi to pomenilo, da bi bili najemniki v tržnih stanovanjih (tako kot najemniki neprofitnih stanovanj), katerim bi občina prostovoljno subvencionirala najemnino po 121. členu SZ-1, upravičeni do višje subvencije (sami bi plačali manj kot je neprofitna najemnina) kot najemniki tržnih stanovanj, katerim bi pripadala subvencija v višini razlike med priznano tržno in priznano neprofitno najemnino (sami bi morali plačati najmanj neprofitno najemnino).

Po mnenju komisije bi bilo smiselno višino neprofitne najemnine, ki naj bi po predlogu zakona znašala v višini 3 evre za m² stanovanjske površine, torej enotna cena za vso Slovenijo, določiti glede na ceno stanovanj, ki se med regijami razlikujejo, saj se tudi tržna najemnina razlikuje med regijami (3-okoli 7 evrov/m² stanovanjske površine). S predlagano rešitvijo, da najemniku tržnega stanovanja pripada subvencija v višini razlike med priznano tržno in priznano neprofitno najemnino, ne bomo bistveno pomagali najemnikom v tržnih stanovanjih v manj razvitih območjih kot je npr. Pomurje, kjer so cene tržnih stanovanj nižje, medtem ko bi lahko bili najemniki tržnih stanovanj v Ljubljani, kjer so najemnine najvišje, v boljšem položaju kot pa najemniki neprofitnih stanovanj. Komisija predlaga, da se glede na oceno, da je v vsej Sloveniji okoli 400 možnih upravičencev za subvencioniranje tržne najemnine, izenači najemnike tržnih stanovanj z najemniki neprofitnih stanovanj oziroma se za obe kategoriji upravičencev določi enak način izračuna pripadajoče subvencije. To bi imelo le manjše finančne posledice za občine in državo, ki si bosta strošek subvencij delili. Komisija meni, da je bojazen predlagatelja, da bi bilo točkovanje stanovanj, z namenom določitve vrednosti stanovanj kot osnove za določitev višine neprofitnih najemnin, oteženo v primeru tržnih stanovanj, odveč.

Komisija podpira rešitev v **25. členu** novele zakona, saj daje pravno podlago dodeljevanja ugodnosti neprofitni stanovanjski organizaciji s strani javnega partnerja, npr. občine, pri čemer

obveznosti in pravice prepušča pogodbenemu odnosu javnega in zasebnega partnerja. To je ena od možnosti motiviranja zasebnega sektorja za vlaganja v izgradnjo neprofitnih stanovanj.

Komisija opozarja na **27. člen** novele zakona, ki predvideva, da premoženje neprofitne stanovanjske organizacije (NSO) po izbrisu iz registra, ki je bilo pridobljeno iz naslova partnerstva med javnimi (npr. občino) in zasebnimi investitorji, preide na javnega partnerja glede na deleže dodeljenih ugodnosti. Komisija opozarja, da bo lahko v praksi prihajalo do izbrisa NSO iz registra v času gradnje, zato se postavlja vprašanje, kako v takem primeru dokončati projekt. Po mnenju komisije bi bilo treba za te primere z zakonom ali podzakonskim aktom natančno določiti pravno varnost javnega partnerja.

Komisija opozarja, da je v zakonodajnem postopku Predlog zakona o prenosu nalog v pristojnost pokrajin (EPA 1759-IV), ki v 34. členu dopolnjuje Stanovanjski zakon s pristojnostmi in nalogami pokrajin na stanovanjskem področju, pri čemer so nekatere naloge določene drugače kot v predlagani prehodni določbi **36. člena** novele zakona. Poleg tega komisija opozarja, da z uveljavitvijo zakona o pokrajinah le-te še ne bodo začele delovati, zato bi bilo treba vezati začetek uporabo določb zakona, ki se nanašajo na pokrajine, na začetek delovanja pokrajin.

Komisija ni podprla predloga Zavoda Gostoljubnost slovenskih domov, da bi Stanovanjski zakon definiral stanovanje kot prostor, kjer ima posameznik prijavljeno stalno ali začasno prebivališče, na podlagi katere bi ločili različne namene bivanja v stanovanju od klasičnega bivanja, ko ima človek v tem prostoru prijavljeno prebivališče. Po mnenju komisije je prebivališče predmet druge zakonodaje in ni kriterij za opredelitev stanovanja, ampak mora stanovanje izpolnjevati pogoje, ki omogočajo trajno bivanje. Preprečevanje zlorabe nenamenske rabe stanovanj in sive ekonomije pri oddajanju stanovanj ni stvar Stanovanjskega zakona, ampak področne zakonodaje, ki opredeljuje take dejavnosti (npr. Zakon o gostinstvu za sobodajalstvo).

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Darko Fras.

Komisija Državnega sveta za lokalno
samoupravo in regionalni razvoj
Darko Fras, l.r.
predsednik

Mnenje Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k Predlogu zakona o začasni prepovedi pridelave gensko spremenjenih rastlin (ZZPPGSR) - prva obravnava, EPA 2000-IV

Komisija Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 5. seji 16. 4. 2008 obravnavala Predlog zakona o začasni prepovedi pridelave gensko spremenjenih rastlin, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo poslanka Cveta Zalokar Oražem.

Uvodoma je predstavnica predlagatelja zakona predstavila poglobitve rešitve predloga zakona, katerega cilj je preprečiti nenadzorovano in zakonsko neurejeno sproščanje GSO v okolje do sprejetja primerne zakona o soobstoju gensko spremenjenih rastlin z ostalimi kmetijskimi rastlinami. Na območju Republike Slovenije do uveljavitve predpisov, ki bodo urejali soobstoj gensko spremenjenih rastlin z ostalimi gensko nespremenjenimi kmetijskimi rastlinami, bi naj bilo prepovedano pridelovanje gensko spremenjenih kmetijskih rastlin. Prepoved pa naj ne bi veljala za izvajanje znanstvenih poskusov na prostem pod pogoji, ki jih določajo predpisi o ravnanju z gensko spremenjenimi organizmi.

Problematika dogajanja pri gojenju gensko spremenjenih organizmov je pravno neurejeno področje o soobstoju GSO; javnomnenjske raziskave so pokazale, da si ljudje v Republiki Sloveniji ne želijo gensko spremenjene hrane in imajo zadržke do vnosa gensko spremenjenih organizmov v državo. Temu nasprotujejo tudi v državah EU, tako da so na primer v Avstriji, Madžarski, Franciji in Poljski razglasili moratorij in se tako uprli pritiskom Evropske komisije in raznih multinacionalk. Prevladuje prepričanje, da bi tudi Slovenija morala poskrbeti za moratorij in se tako ubraniti vdora GSO ter se izogniti nevarnosti onesnaževanja, ki sicer grozi ekološkemu kmetijstvu v Sloveniji.

Pri tem je potrebno opozoriti na odgovorno vlogo Ministrstva za okolje in prostor, ki bi moralo razmisliti o izdaji odločbe za začasno prepoved uporabe GSO, taka odločba pa bi imela tudi pravno podlago, to sta direktiva EU in slovenski Zakon o ravnanju z GSO, ki omogočata uveljavitev varnostnega pridržka, dokler niso pripravljene študije o njihovem vplivu na okolje, na zdravje ljudi in živali. Z moratorijem in v nadaljevanju z ustreznim zakonom o GSO bi lahko pomagali tudi k doseganju cilja, zapisanega v akcijskem načrtu Slovenije, da do leta 2015 nameni ekološkemu kmetijstvu 20 % zemljišč in da ima 15 % kmetov, ki bodo pridelovali na ekološki način.

Predstavniki Ministrstva za okolje in prostor ter Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano pa so poudarili, da Slovenija kot država članica EU ne more popolnoma prepovedati uporabe ali gojenja gensko spremenjenih rastlin, saj bi bilo to v nasprotju z evropsko zakonodajo. Zato so tudi že pripravili zakon o soobstoju gensko spremenjenih rastlin z ostalimi rastlinami, ki je sedaj v postopku notifikacije pri Evropski komisiji in bo posredovan v nadaljnjo obravnavo takoj po potrditvi v Bruslju. Zakon o ravnanju z GSO, ki povzema evropsko direktivo, določa, da je dajanje izdelkov na trg, ki je skladno s predpisi EU, v Sloveniji dogovorjeno brez prepovedi, ovir ali omejitev. Slovenija lahko uporabi le varnostni pridržek, ki je v pristojnosti Ministrstva za okolje in prostor. Za uvedbo varnostnega pridržka na gojenje gensko spremenjenih rastlin pa mora predlagatelj takšne pobude zagotoviti ustrezne študije.

V razpravi so bila mnenja članov komisije deljena; nekaj članov komisije je izrazilo podporo predlogu zakona, pri čemer bi bilo potrebno v predlogu zakona vgraditi tudi sankcije za morebitno kršitev zakona. Poudarjeno je tudi bilo, da je v Republiki Sloveniji že 110 občin razglasilo območje brez pridelave gensko spremenjenih rastlin. Po drugi strani pa bi sprejem

predlaganega zakona morda spodbudil Evropsko komisijo v Bruslju, da bi čim prej dala soglasje k zakonu o soobstoju gensko spremenjenih rastlin z ostalimi rastlinami, ki ga je Republika Slovenija posredovala v potrditev. Člani komisije, ki pa so predlogu zakona nasprotovali, so menili, da je namen predloga zakona sicer pravilno naravnan, ne vsebuje pa nadzora, kazenskih sankcij, skupaj z inšpekcijo in ne zavezuje nikogar, zato je kot takšen nedodelan in ga ni mogoče izvajati.

Komisija je po razpravi sklenila, da zakon ni primeren za nadaljnjo obravnavo, zato ga **ni podprla**.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije Cvetko Zupančič.

Komisija Državnega sveta za
kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano
Cvetko Zupančič, l.r.
predsednik

Poročilo Komisije za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano k Poročilu o stanju kmetijstva, živilstva in gozdarstva v letu 2006, EPA 1935:IV

Komisija Državnega sveta za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je na 5. seji 16. 4. 2008 obravnavala Poročilo o stanju kmetijstva, živilstva in gozdarstva v letu 2006, ki ga je Državnemu zboru predložila v obravnavo Vlada Republike Slovenije.

V obrazložitvi je predstavnik Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano poudaril, da kmetijstvo, skupaj z lovom in gozdarstvom, prispeva okoli 2 % k BDP in okoli 10 % k skupni zaposlenosti, oba deleža pa se zmanjšujeta. Obseg kmetijske proizvodnje je bil v letu 2006 za 7 % manjši kot v letu prej; pridelek večine poljščin in vrtnin, z izjemo oljnic in stročnic pa se je zmanjšal za 10 do 25 %, precej manjši pa je bil tudi pridelek grozdja in krme s travinja. Dobra je bila letina v sadjarstvu, v živinoreji pa sta se ob večjem številu živali povečala prirast prašičev in proizvodnja jajc, zmanjšali pa prirast perutnine, govedi in drobnice ter proizvodnja mleka. Trend padanja cen kmetijskih proizvodov pri proizvajalcih se je v letu 2006 zaustavil, cene kmetijskih proizvodov so realno porasle za 2 %.

Proračunske podpore v kmetijstvu so se v letu 2006 povečale za 19 % in skupaj znašale 314 mio evrov. Od tega je polovico prispeval skupni proračun EU, medtem ko je še v letu 2004 ta delež znašal samo 19 %. Za ukrepe razvoja podeželja je bilo porabljenih 133 mio evrov, 16 % več kot prejšnje leto, za ukrepe tržno cenovne politike pa je bilo izplačano 131 mio evrov, 25 % več, za sanacijo posledic naravnih nesreč in odškodnine pa 10 mio evrov, kar predstavlja kar 44 % več kot leta 2005. Ponovno so se povečala neposredna plačila proizvajalcem, za 17 %, h katerih je EU v povprečju prispevala dobrih 40 % sredstev.

Leta 2006 lahko z vidika ekonomskih rezultatov ocenimo kot ugodno, čeprav so bili dohodki nekoliko nižji kot v letu prej. Večje proračunske podpore kmetijskim proizvajalcem so tako, kljub manjšemu obsegu proizvodnje kot v letu prej, zadržale dohodek kmetijstva na razmeroma visoki ravni.

Proces strukturnih sprememb v kmetijstvu, ki je intenzivno potekal od sredine leta 1990, se je v Republiki Sloveniji v zadnjih letih upočasnil. Slovenija tako po povprečni velikosti kmetijskih gospodarstev, kot po produktivnosti dela zaostaja za povprečjem v EU za okoli trikrat. S tem se tako uvršča v skupino članic z najbolj neugodno strukturo kmetijstva, zaostanek za državami z razvitejšim kmetijstvom se ne zmanjšuje.

V razpravi so člani komisije opozorili, da je v letu 2006 povečan pritisk na stavbna zemljišča, zato bi Ministrstvo za okolje in prostor moralo bolj ostro nastopiti proti pozidavi kvalitetne kmetijske zemlje. Postavljeno je bilo tudi vprašanje, koliko je v teh letih opuščenih kmetovanj manjših kmetij ter kakšne so možnosti za zaježitev oz. omejitev zaraščanja kmetijskih površin. Površine bi kazalo pogozditi z novimi drevesnimi vrstami, ne pa prepuščati zaraščanju.

Na področju živinorejske proizvodnje je opazno, da ni večjih nihanj, kar je rezultat načrtne kmetijske politike in enakomernejšega razvoja. Republika Slovenija je sedaj v skupni kmetijski politiki EU, kjer prihaja do novega položaja zaradi rasti cen živalske krme, prav tako pa ni mogoče več povečevati subvencij, saj je Republika Slovenija že na 100 % nadomestilih.

* * *

Po seznaitvi poročila so člani komisije sprejeli pobudo, da naj Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, glede na to, da se poročilo nanaša na leto 2006, pripravi ažurirano oceno stanja za leto 2007, primerljivo z novim spremenjenim načinom izplačevanja strukture subvencij.

Komisija Državnega sveta za
kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano
Cvetko Zupančič, l.r.
predsednik

Imenovanje predstavnikov Državnega sveta v **Parlamentarno skupino GLOBE Slovenija**

Državni svet Republike Slovenije je na 6. seji 23. 4. 2003 na podlagi 86. člena Poslovnika Državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) sprejel naslednji

S K L E P :

Za predstavnika v Parlamentarno skupino GLOBE Slovenija se imenujeta:

- dr. Janvit GOLOB,
- dr. Zoltan JAN.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik

Imenovanje predstavnikov Državnega sveta v **Statistični svet Republike Slovenije**

Državni svet Republike Slovenije je na 6. seji 23. 4. 2008 na podlagi 86. člena Poslovnika Državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) sprejel naslednji

S K L E P :

Na podlagi prvega odstavka 14. člena Zakona o državni statistiki (Ur. l. RS, št. 45/95, 9/01) Državni svet Republike Slovenije za svojega predstavnika v Statističnem svetu Republike Slovenije

i m e n u j e

državnega svetnika Petra POŽUNA.

Državni svet
mag. Blaž Kavčič, l.r.
predsednik